

DE TRE KJEDE LEDD

ODD FELLOW ORDENENS MAGASIN
103. ÅRGANG - NR 1/26

**Forslag fra andre til
valgte Storebeds-
menn 2026-2030**

7

**Tusen takk for en
fantastisk innsats**

13

Å bære verdiene

17

**Odd Fellow
ungdomsarbeid**

32

STOR SIRE

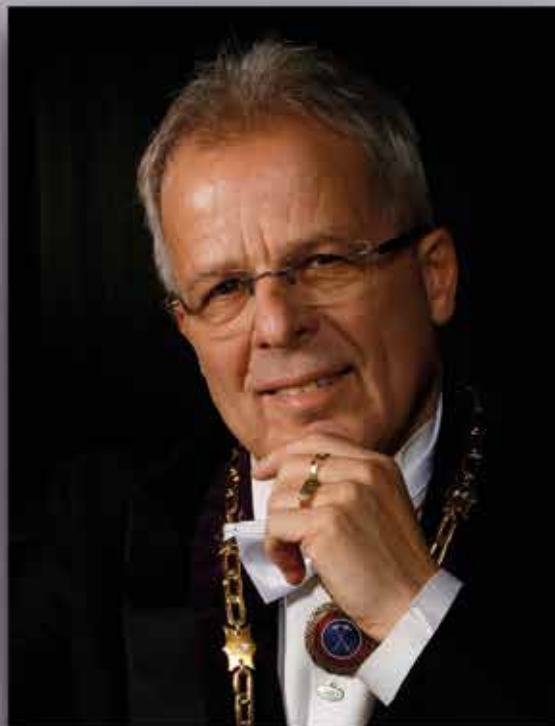
Engasjementet begynner i møtet mellom oss

Når et nytt år ruller i gang, er det som om hele Ordenen trekker pusten. Årsskiftet i logene handler ikke bare om tall og rapporter, men om å gjøre opp status – se hva vi har fått til, og legge planer for det som ligger foran oss. Like viktig er det å tenke på hvordan vi møtes, og hvilken atmosfære vi skaper når vi åpner «ytre dør» i Ordenshuset. Vårt mål må alltid være at enhver søster og bror kjenner seg ønsket, sett og verdsatt når de trer inn i fellesskapet. Det er gjennom god organisering og ekte inspirasjon logene skal ledes – for det er slik vi utløser engasjement, lojalitet og virkelyst.

I disse dager arbeider embedskollegiene med nye terminlister. Det er viktig at logens medlemmer her tas med på råd, slik at alle kjenner seg som en del av utviklingen. Jeg vil oppmuntre alle til å gjøre møtene varierte og levende: En etisk post bør være en naturlig del av hvert møte, og et godt foredrag på ettermøtet gir både etisk og verdslig inspirasjon. Små grep her kan gjøre stor forskjell for trivsel og opplevelse.

Mange har spurt meg hvordan arbeidet med «Dugnad 2025» – altså endringsprosessen i Ordenen – går. Etter at Storemøtet i fjor ble bedt om å prioritere prosjektene, har Storlogens embedskollegium valgt å starte med de fire tiltakene som ble vurdert som viktigst. Endringsarbeidet vil involvere både Storlogens faste nevnder og pilotprosjekter i deltakende loger og vil gå trinnvis frem, for å vurdere underveis og justere kursen når det trengs, slik at vi ikke tar oss «vann over hodet». Vi vil vise at medlemmenes initiativ tas på alvor, og at vi kan få til gode endringer når vi drar i samme retning.

Når det gjelder landssaken – CT-maskin til Luftambulansen – må jeg innrømme at jeg i høst var litt urolig. Ville vi nå målet? Nå er bekymringen gjort til skamme. Innsamlingen nærmer seg 16 millioner kroner – et resultat som vitner om ekte samhold og handlekraft. Tenk

bare på Odd Fellow loge nr. 154 Folla, som til tross for å være en liten loge med små ressurser ble best i landet, målt per medlem. Det står det respekt av! Til dem, og til alle dere andre, vil jeg si som Samaranch sa etter OL på Lillehammer: Best ever!

Lederutviklingsprogrammet DGOM er et annet bevis på hva vi får til sammen. Kull 5 avsluttes nå i april, med hele 287 deltakere fra 121 loger. Ordensdugnad i praksis! Overmestere forteller at de går inn i oppgavene med trygghet og innsikt – og det er akkurat slik vi ønsker å bygge ledelse. Til høsten starter kull 6. Jeg oppfordrer alle til å støtte sin loges deltakere og heie på dem. Det gir både personlig vekst og styrker hele Ordenen.

Til sommeren møtes vi på Sundvollen til Storlogemøte. Mange tenker kanskje at dette er noe som skjer «der oppe», men Storlogemøtet er selve kjernen i vårt demokrati. Der formes rammer, velges ledere og legges kursen for de neste fire årene. Engasjer dere – gjennom deres Storrepresentanter og logers forslag.

For min egen del nærmer jeg meg slutten på min periode som Stor Sire. Jeg vil komme nærmere tilbake til det i neste nummer av DTK. Men jeg vil allerede nå få dele med dere hva som er den sterkeste opplevelsen jeg har i rollen. Det er hver gang jeg har kommet inn «ytre dør» i et Ordenshus og kjent meg ønsket, som en venn blant venner. Det minner meg om noe som barnebarnet mitt, Mathea, sa her en dag når jeg hentet henne i Barnehagen: «Du, farfar – vi er som Karsten og Petra, du og jeg; « Vi er Bestevenner!» Slik ønsker jeg at vi alle møter hverandre i Ordenen også. Da har vi lyktes – som mennesker, som fellesskap og som Orden.

*Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet*

*Geir Småvik
Stor Sire*

Stor Sire har ordet	2
Selvopdragelsens edle kunst	4
Forslag fra andre til valgte Storembedsmenn 2026-2030	7
Nominasjonsnevndens innstilling-kandidater	8
Veien mot avansert hjerneslagbehandling i legehelikopter	10
Tusen takk for en fantastisk innsats	13
Casper Ruud har donert signert tennisracket til Landssaken som skal auksjoneres bort	15
Gratis digitalt kurs i førstehjelp fra Stiftelsen Norsk Luftambulans	16
Å bære verdiene	17
Struktur og ledelse i Odd Fellow Ordenen: Tradisjon, forandring og fremtidig organisering	20
Odd Fellow over alt	24
En gledens kveld	26
Om lojalitet	29
Odd Fellow ungdomsarbeid	32
Fra benmargen til hjerteinfarkt: en usynlig trussel	35
Smått kan være godt, når det som bæres er stort!	36
Musikk	38
Kryssord	40
Skråblikk	43
Redaktørens hjørne	46
Siste side	48

Selvoppdragelsens edle kunst

Artikkel fra De Tre Kjedeled nr 2 2010 av Kjell-Henrik Hendrichs

Utsnitt fra Rafaels «Akademiet i Aten»

Foto: Jon Esben Johnsen

Fra vi er født blir vi oppdratt – i begynnelsen bare av andre. Først ute er foreldre og lokalmiljøet, for ikke å snakke om jevnaldrende og søsken. Strofen: «. . .derfor er det alvor i vår lek i dag. . .» inneholder mer av sannhet enn det de fleste er klar over. Der nest kommer skolens oppdragelse og dannelse. Derfor er debatten om hva vi skal lære i skolen så umåtelig viktig. Å komme under vingene til en dyktig lærer i motsetning til en udyktig lærer, kan forandre livet ditt på godt og ondt. Etter skolegang kommer arbeidsliv, samfunnsliv og det sosiale liv. Det er gjerne disse lærestedene som kalles «livets skole». «Livets skole» setter oss inn i den modus som kalles «livslang læring». Å leve er å lære. «Den som tror han er ferdig utdannet, er ikke utdannet, men ferdig», lyder en fyndig formulering med stor sannhetsverdi.

Verdibærende Ordener har alltid hatt læring og dannelse som mål. Hver grad har sitt lærestoff, eller sitt «pensum» om man vil. Slik var det allerede i de første Ordener. Den Orden som matematikeren, filosofen og musikeren Pythagoras (ca. 580-500 f. Kr.) stiftet i sør-Italia for om lag to og et halvt tusen år siden var intet unntak, men be-

krefter denne kompakte dannelseslinjen. Hvis vi ser på gradene i den Orden Pythagoras stiftet, aner det oss raskt hva det pedagogiske innhold i de stigende grader har hatt. Vi aner en klar progresjon fra første til fjerde grad.

I første grad kalles resipienden for akustikoi, et ord vi kan oversette med den som hører eller lytter. Akustikoi

skulle først og fremst komme i kontakt med sin intuisjon. Læringsmålene var dermed klare. I graden skal resipienden samle fakta, kompetanse og opplevelser for sin videre vandring.

Den andre grad hadde betegnelsen katharsis. Her skulle resipienden rense sitt sinn for alt overflødig og konsentrere seg om de virkelige verdier. I denne graden

ble det større egenaktivitet enn i første grad.

Den tredje grad rettes oppmerksomheten mot fullkommengjørelsen. Pythagoras var jo opptatt av verdensaltets harmoni, noe han også fant igjen i musikken. Resipienden skulle her lære seg å komme i harmoni med det fullkomne univers.

Den fjerde grad kalles for epifania. Her får resipienden åpenbart for seg hele Pythagoreerordenens sannheter og lære. Epifania betyr åpenbaring. Det er først i den øverste grad at et medlem får med seg Ordenens samlede helhet og kan gripe fatt i det holistiske perspektiv. Progresjonen går fra det reduksjonistiske og fragmenterte, til det helhetlige, noe som først oppnås i den øverste grad.

Går vi inn i ulike verdibærende Ordener gjennom tidene, ser vi ganske raskt at de alle har et budskap og en verdibase som pedagogisk legges til rette, meddeles og påvirkes gjennom de ulike grader. Det er som en skole med ulike klassetrinn hvor man trinn for trinn ledes oppover og innover i kunnskap, innsikt og erkjennelse. Man går fra det ukjente til det kjente; fra de små enkeltheter og detaljer ledes man til de større sammenhenger.

En Ordens taksonomi

Grekerne laget et ord for et slikt læremessig system, nemlig ordet taksonomi, et ord som betyr å holde orden. Hos de ulike pedagogiske teoretikere er det utformet en rekke slike pedagogiske taksonomier med litt forskjellig innhold og innfallsvinkler. Men alle inneholder elementer av denne type:

Først samler vi fakta og data.

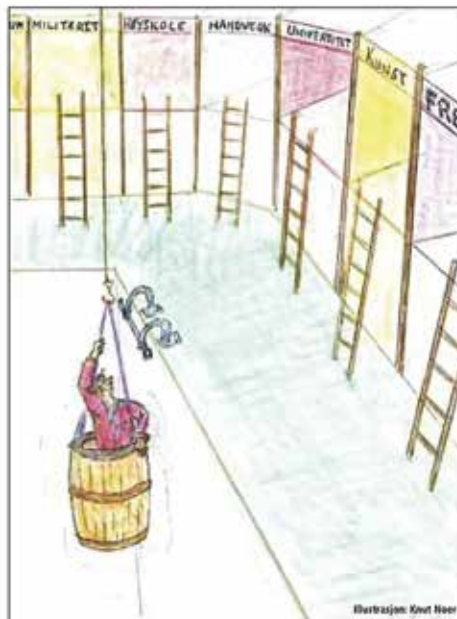
For det annet setter vi disse fakta sammen i det vi kan kalle informasjon.

For det tredje setter informasjonen oss i stand til å få kunnskap.

Og for det fjerde kan kunnskapen sette oss i stand til å få visdom.

Når det gjelder den vanlige skole, består den av barneskolen, ungdomsskolen og videregående skolen. Du kan riktignok hoppe av på ulike trinn, men da anser man nesten hele skolegangen for bortkastet. Grunnen til dette er at du på de lavere trinn kun får samlet fakta og informasjon, men ikke satt dette sammen til kunnskap og til slutt klarer også noen å oppnå visdom. Selve poenget med skolen er jo at man skal gå alle trinnene til endes. Det er når man får med seg hele utdannelsen at man kan gripe fatt i helheten.

Skolegang er ikke et mål i seg selv. Skolegangen er der for å gjøre deg skikket til livet etter skolegangen. Skolegan-

gen er en forberedelse til livet. På samme måte er det med de verdibærende Ordener. Ordenens grader kan selvfølgelig være interessante i seg selv. Men alle er de der for å gi resipienden verktøy til å leve sitt daglige liv på en bedre måte. Dette var det Odd Fellow Ordenens første danske Stor Mester, Andreas Holck (1844-1907), gav uttrykk for da kan omtalte Odd Fellow Ordenen som: «Dette dejlige Nutidsbarn!» Holck var både metodistprest, frimurer og Odd Fellow. Med dette begrepet «Dette dejlige Nustidsbarn» mente Holck å gi uttrykk for at Odd Fellow Ordenens hensikt er å gjøre sine medlemmer skikket til å leve i dagens samfunn, ikke å samle seg innsikt i fortiden eller i forhold på siden av livet. Eller sagt med et annet slagord: «Odd Fellow Ordenen er en skole for livet!»

Når man beveger seg gjennom de ulike grader, først i loge og deretter i leir, er det ikke for å få tilfredsstillt sin nysgjerrighet eller først og fremst for å få tilgang til de esoteriske budskap. Som i all annen utdanning og dannelse, er positiv nysgjerrighet en sentral og nødvendig drivkraft. «Undre meg på hva jeg får å se over de høye fjelde», sang Bjørnstjerne Bjørnson. Undring og nysgjerrighet på det som ligger foran en, står sentralt i et levende og pulserende liv. Den dag du mister denne nysgjerrigheten, er døden faretruende nær; om ikke helt konkret, så i alle fall åndelig.

De esoteriske budskap som de ulike Ordener fremviser sine resipiender, er ofte både overraskende og erkjennende. Dette har mange av de nysgjerrige og utenforstående omgivelsene fått med seg når de trigges av ord som «lukket» og «hemmelig». Også totalitære bevegelser som nazismen så med største mistro på

verdibærende Ordener som de intuitivt innså ville være vanskelige å kontrollere og sensurere.

Poenget med de esoteriske buskap er ikke å være underholdende eller spektakulær, men å gi resipienden og Ordensmedlemmene informasjon og kunnskap om livet og hvordan det kan leves. Ordenens grader er der for å gi svar på det eksistensielle spørsmål: «Hvordan bør jeg leve og hvordan lever jeg?»

En grad er starten, ikke slutten

I skolene feirer man eksamen som en avslutning. Det er både riktig og galt. Selvfølgelig er eksamen slutten på skolegangen. Men enda viktigere er poenget at eksamen er begynnelsen på anvendelsen av de kunnskaper og verdier utdannelsen har gitt et menneske. Etter eksamen kommer du i en prinsipielt ny situasjon. Mens du i skolen har lærere og mentorer som kan veilede deg, vil du som kandidat stå alene. Overført til en loge kan du på veien til å få en ny grad, være omgitt av Overmester og logens embedsmenn som kan hjelpe og veilede. Når du står i ditt arbeidsliv, samfunnsliv eller familieliv har du ikke logens embedsmenn å støtte deg til. Da må du støtte deg på dine ervervede kunnskaper og innsikter. «På det jevne, på det jevne, ikke i det himmelblå. Der har livet satt deg stevne, der skal du din prøve stå!»

Vanskeligheten med å komme med en eksamen og gå ut i det praktiske liv, er at det er så mye skolen ikke fortalte om. Skolen er ofte en stilisering og en forenkling av virkeligheten. Det er oppsiktsvekkende mye sannhet i den engelske boktittelen: «Alt hva du ikke lærte på Universitetet!»

Vanskeligheten med å ha fått en loge eller leirgrad er at livet omkring deg kan bryte kraftig med det Ordensmessige bildet du er vant med. Utfordringen er i første rekke å fortolke virkeligheten med Ordenens briller. Evnen til å finne overføringsnøklene og se hvordan verdiene kan brukes i en ny og annerledes virkelighet, er en utfordring av største viktighet. Klarer du det ikke, kan den ervervede kunnskap og innsikt være bortkastet.

På den annen side må det sannsynligvis være slik både for en kandidat og et Ordensmedlem. Virkeligheten er for dem begge langt mer kompleks og variert enn det skolen eller Ordenen kan fange opp i et pensum. Men begge instanser kan vise til bærende og vesentlige prinsipper. For Ordener er det nettopp tilegnelsen av verdiene som står sentralt. Sagt med en metafor kan man kanskje si at det konkrete liv blir litt nærsynt og fokuserer for mye

på detaljer, kan man i utdannelsen bli litt for langsytet og ser mest på de lange linjer og prinsippene. I livet gjelder det å kombinere disse to tilnæringsmåtene. Da oppstår den livgivende symbiose mellom idealenes og realitetens verden.

Thomas Mathiesens strek

Det er en modell som ofte er tillagt sosiologiprofessor Thomas Mathiesen (1933-). Det viser en persons vei opp gjennom kunnskapshierarkiet. Personen starter helt på bar bakke, så å si, «på skrætsj». Det som er det første mål og oppgave, er å komme opp til en strek som ligger ganske langt over hodet på deg. Streken representerer et vesentlig skille, et paradigmeskifte. Før du kommer opp til streken, må noe hjelpe deg oppover, ja nærmest heise deg oppover uten din hjelp. Men når du er kommet opp på streken – nådd et visst nivå – da får du utlevert en stige og kan klatre selv.

I all utdanning må vi ha hjelp i starten. Vi skal lære de grunnleggende ferdigheter, bokstaver og tall og en del fakta. Men etter hvert blir vi mer selvhjulpne. Og etter hvert må vi i vesentlig grad stole på egne krefter.

Denne modellen kan gi oss noen vesentlige kunnskaper og innsikter. Alle må vi ha hjelp og veiledning for å komme i gang. Men på ett stadium blir vi i stand til å utdanne oss selv – drive med selvutvikling. Da er det viktig at vi har fått innebygget i oss dette kravet om selvutvikling – det selvdrevende imperativ. I motsatt fall kan vi henfalle til en sløv vegetering og en klanderverdig passivitet. Det er åpenbart at mange faller i denne passivitetsgrøften, kanskje fordi de for lenge har fått for mye tilrettelagt undervisning og er blitt for lite stimulert til egenaktivitet.

Hjelpemidlene

Stor Sire Samuel Johnson (1861-1928) satte som målsetting for De Tre Kjedeledd at magasinet skulle ha kronikker og artikler til ettertanke og personlig utvikling. For ham var dette med egenutvik-

ling en selvfølge, og han forutsatte at alle andre Ordensmedlemmer hadde samme ønske og behov.

Utviklingsprogrammene som skal gjennomføres etter gradstildelingene er der for å gi anledning til ettertanke og systematisk kunnskapsgjennomgang. Våre personlige forutsetninger for å tilegne oss esoteriske budskap er forskjellige. For noen faller det ganske lett, mens for andre må det gis betydelig tilrettelegging. Det finnes ingen skole hvor alle studentene er like. Heller ikke i en Orden er alle resipiender like.

Gjennom Utviklingsprogram får vi en systematikk i forståelsen av våre grader som den enkelte ikke uten videre kan gi seg selv. All kunnskap må fortolkes. Det er kunnskap som pedagoger og filologer for tusevis av år siden var helt enige om og som egentlig er forutsetningen for all utdanning og dannelse. Om eksoterisk kunnskap trenger fortolkning og analyse, gjelder dette i enda større grad for esoteriske budskap. Alle verdibærende Ordener har esoteriske budskap, metaforer og symboler som en sentrale del av sin pedagogikk.

I en rekke verdibærende Ordener er studiesirkler en høyst normal foreteelse. Studiegrupper kan være obligatoriske og kursoriske. Men de er der som et tilbud til dem som vil trenge dypere ned i stoffet.

Vår tenkning står støtt på skuldrene til Sokrates, Platon og Aristoteles. Platons studiesirkler foregikk i nærheten av tempelet til helten Akademos. Derav navnet akademi. Og Aristoteles gikk omkring når han samtalte og underviste sine studenter. Så vanlig var denne vandringen at studentene ble kalt for peripatetikere – de som vandrer omkring. Studiesirkler og grupper er det som bringer oss videre i et fruktbart samspill omkring kunnskap.

I dag er det neppe et eneste seriøst fag som ikke har etter- og videreutdanning. Dette henger sammen med at kunnskap ikke er noe man har tilegnet seg, men det er noe man hele tiden må holde ved like. Om Ordenskunnskap gjelder det som gjelder all annen kunnskap: «Den som

tror at han er ferdig dannet, er ikke dannet, men ferdig!»

I Odd Fellow Ordenen har vi ikke vært velsignet med mye spesiallitteratur, men det er også i ferd med å forandre seg til det bedre. Bedrede språkkunnskaper blant Ordenens medlemmer øker også mulighetene for å bygge opp gode Ordensbiblioteker i våre mange Ordenshus. Med Utviklingsprogram, studiegrupper og biblioteker vil stimulansen til å bruke også disse kunnskapsveiene øke.

De personlige mål og evaluering

Et Ordensmedlem i Pythagoreerordenen skulle hver kveld stille seg en del ransakende spørsmål av karakteren:

- Hva har jeg forsømt i dag?
- Hva har jeg gjort galt i dag?

Disse spørsmålene kan være litt negative i vår tid.

Men retter vi dem mot Odd Fellow Ordenen, kunne slike spørsmål være:

- Hvilke av Ordenens budord har jeg oppfylt i dag, i går og i siste uke?
- Har jeg vist uselvisk nestekjærlighet mot noen i dag, i går og i siste uke?
- Hvilke konkrete mål har jeg satt for min etiske utvikling i den siste tid?
- Når deltok jeg sist i en samtalegruppe om Ordenens lære og etikk?
- Hvor ofte forsøker jeg å få innsikt i hva andre mener om min adferd og mine handlemåter?
- Hvor ofte lar jeg Ordenens lære påvirke mine handlinger i dagliglivet?
- Hvordan tar jeg vare på mine venner?
- Hvordan bygger jeg opp gode familierelasjoner?

Det er jo det som er meningen med «Dette dejlige Nutidsbarn» at det skal virkelig gjøres gjennom Ordensmedlemmenes gjøren og laden over det ganske land.

Selvoppdragelsens edle kunst skal resultere i at nærmere 24.000 Odd Fellows – brødre og søstre – daglig gjør Norge til et bedre sted å være, et konkret etisk bedre sted. Noe mindre er det ikke snakk om.

Stor Sire Morten Buans appell om kunnskapsløft er ikke bare et spørsmål om teoretisk kunnskap, men om etisk fostring. For å handle etisk, må man ha evne til å reflektere over sine handlinger, deres konsekvenser og hva som skal til for å føre et mer etisk bevisst liv. Vi er som Sisyfos. Dette arbeid tar aldri slutt, men det er dypt meningsfullt alltid å være under veis, å være på vandring.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrich

Forslag fra andre til valgte Storembedsmenn 2026-2030

Fullstendig oversikt over forslagsstillere og CV finnes på www.oddfellow.no under: OM/HP/HM/Storrepresentant – Storlogemøter – Storlogemøtet 2026.

Br. Deputert Stor Sire

Navn: **Atle Wøllo**

Alder: 58 år

Loge: 33 Sølvvet

Bopel: Oslo

Nåværende embede: Stor Sekretær

Br. Stor Sekretær

Navn: **Frode Ringstad**

Alder: 61 år

Loge: 32 Viken

Bopel: Ski

Nåværende embede: Distrikts Stor Sire

Br. Stor Sekretær

Navn: **Anders Paulsen**

Alder: 64 år

Loge: 147 Elias Blix

Bopel: Bodø

Nåværende embede: Distrikts Stor Sire

Forslag fra andre til Storlogens valgte nevnder 2026-2030

Fullstendig oversikt over forslagsstillere og CV finnes på www.oddfellow.no under: OM/HP/HM/Storrepresentant – Storlogemøter – Storlogemøtet 2026.

Leder Nominasjonsnevnd

Navn: **Geir Småvik**

Alder: 65 år

Loge: 3 Eystein

Bopel: Trondheim

Nåværende embede: Stor Sire

Nominasjonsnevndens innstilling kandidater

Stor Sire

Navn: Anna Birgitte Bore

Alder: 55 år

Loge: Nr. 94 Mira, Stord

Bopel: Stord

Nåværende embede: Deputert Stor Sire

Str. Dep Stor Sire

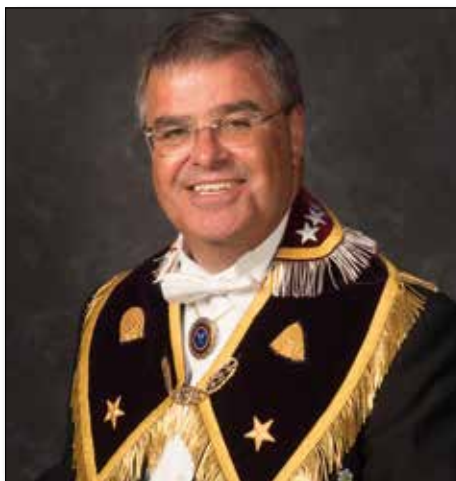
Navn: Siri Døsen

Alder: 65 år

Loge: Nr. 81 Gjertrud Rask

Bopel: Harstad

Nåværende embede: DSS distrikt nr. 9 Hålogaland (Harstad og Narvik)

Br. Dep Stor Sire

Navn: Jon Erik Holm

Alder: 64 år

Loge: 12 Kongssten, Fredrikstad

Bopel: Fredrikstad

Nåværende embede: Deputert Stor Sire

Str. Stor Sekretær

Navn: Elfrid Moe Nielsen

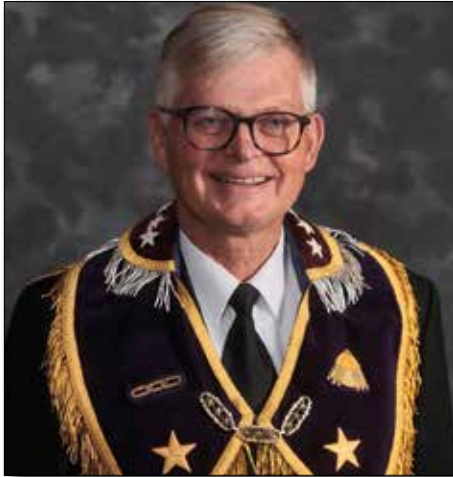
Alder: 64 år

Loge: nr. 67 Cordelia

Bopel: Skoppum

Nåværende embede: Stor Kapellan

**Nominasjonsnevndens innstilling til Storlogens valgte embedsmenn og valgte nevnder.
Innstillingen med utfyllende vita på de nominerte Storembetsmenn er beskrevet på nettet
på www.oddfellow.no.**

Br. Stor Sekretær

Navn: Per Arild Nesje

Alder: 67 år

Loge: Nr. 56 Johan Middelthon

Bopel: Bærums Verk.

Nåværende embede: Spesial deputert Stor Sire
– Kunnskap Utdannelse:

Str. Stor Skattmester

Navn: Ann-Helèn Torgalsbøen Pedersen

Alder: 65 år

Loge: nr.17 Unitas, Halden

Bopel: Halden

Nåværende embede: Stor Skattmester

Br. Stor Skattmester

Navn: Roald Solberg

Alder: 68 år

Loge nr.: 76 Stiklestad

Bopel: Levanger

Nåværende embede: Distrikt Stor Sire

Nominasjonsnevnd 2026-2030

• **MEDLEMMER**

Reidar Smøraas, Odd Fellow loge nr. 21 Fraternitas (leder)
Agnes Henriksen, Rebekkaloge nr. 33 Corona
Bente Løkken, Rebekkaloge nr. 4 Pax
Rune Vikse, Odd Fellow loge nr. 52 Catena
Dag-Runar Pedersen, Odd Fellow loge nr. 89 Skagerak
Renée Baanrud Backer, Rebekkaloge nr. 47 Victoria
Bjørn Arve Sømhovd, Odd Fellow loge nr. 1 Norvegia

• **VARAMEDLEMMER**

Erling Nordsjø, Odd Fellow loge nr. 22 Thomas Wildey
Hilde Vibeke Røtvold Jørgensen, Rebekkaloge nr. 33 Corona
Dorid Berg, Rebekkaloge nr. 20 Märtha
Kjell Sigve Skivik, Odd Fellow loge nr. 52 Catena
Roger Haugli Rebekkaloge nr. 72 Eterna
Ellen From. Rebekkaloge nr. 1 Sct.a.Sunniva
Petter Karlsen, Odd Fellow loge nr. 1 Norvegia

Domsnevnd 2026-2030

• **MEDLEMMER**

Liselotte Aune Lee, Rebekkaloge nr. 28 Margret Skulesdatter (leder)
Kirsten Helen Harstad, Rebekkaloge nr. 76 Perlen
Sølvi Løkke, Rebekkaloge nr. 79 Meridian
Torunn Skogland, Rebekkaloge nr. 69 Athene
Rune Paul Berg, Odd Fellow loge nr. 144 Marmor
Frank Ellefsen, Odd Fellow loge nr. 89 Skagerak
Erik Ivar Hjelle, Odd Fellow loge nr. 21 Fraternitas

• **VARAMEDLEMMER**

Bjørn Haarr, Rebekkaloge nr. 76 Perlen
Hilde Camilla Stærk, Rebekkaloge nr. 80 Vela
Vigdis Kvandal, Rebekkaloge nr. 55 Margrethe
Magne Pettersen, Odd Fellow loge nr. 149 Børvasstind
Jan Magne Christensen, Odd Fellow loge nr. 125 Ryvingen
Stig Kristoffersen, Odd Fellow loge nr. 1 Fraternitas

Veien mot avansert hjerneslagbehandling i legehelikopter

Av professor i akuttmedisin og generalsekretær i Stiftelsen Norsk Luftambulans, Stephen J. M. Sollid

Kjære alle sammen i Odd Fellow Ordenen

I to år har vi samarbeidet om å gjøre behandlingen overfor alle som får hjerneslag raskere og bedre, og med det store målet om å få en CT-maskin inn i et legehelikopter. Uten støtten vi mottar gjennom landssaken, hadde vi aldri turt å satse på et så stort og viktig prosjekt. Jeg vil gjerne utdype hvorfor dette er så viktig for oss.

Da jeg startet min karriere som lege for snart 30 år siden var behandling av hjerneslag et sorgens kapittel. Det var egentlig ikke snakk om behandling, men som regel å sørge for at den som fikk hjerneslag fikk hjelp til å leve med følgene av hjerneslaget resten av livet.

Røntgenundersøkelse av hodet

I dag kan vi behandle hjerneslag, og

vi kan gjøre det så effektivt at den som får hjerneslag kan leve et helt normalt liv uten mén. Men det krever avanserte verktøy for å stille riktig diagnose tidlig, slik at riktig behandling kan bli gitt. I dag er det kun en røntgen undersøkelse av hodet som kan stille den diagnosen riktig, med såkalt computer tomografi, eller CT.

CT apparater er store maskiner. De siste 15 årene er det gjort vellykkede

forsøk med CT maskiner som er langt mindre, og som får plass i en ambulanse. Stiftelsen Norsk Luftambulans har med forskning vist at det er mulig å stille riktig diagnose med en CT i en ambulanse. Dermed kan man stille riktig diagnose utenfor sykehuset, og gi behandling som løser opp blodproppen som stenger for livsviktig blodforsyning til hjernen, så og si på dørstokken til pasienten. Dette kan da skje lenge før pasienten kommer til sykehuset.

Det sparer tid, hjerneceller og liv!

Men ambulanser har begrenset rekkevidde og Norge er et langstrakt land, med spredt bosetning og krevende infrastruktur, samtidig som alle har rett til likeverdig helsetjeneste. Denne problemstillingen var motivasjonen til Jens Moe da han etablerte Norsk Luftambulans i 1978 og fikk det første norske legehelikopteret i lufta. Med helikopter

når vi flere akutt syke og skadde pasienter, raskere og med bedre behandling. Så hvorfor ikke få CT maskinen også inn i et helikopter?

Langt raskere hjelp

Et legehelikopter med CT maskin ombord vil være et viktig supplement til dagens behandlingstilbud for hjerneslag, og bidra til at flere kommer raskere til riktig behandling. Men skal vi få det til må CT maskinen bli enda mindre og lettere.

Stiftelsen Norsk Luftambulans har de siste 5 årene samarbeidet med et innovasjonsfirma i Australia med utvikling av en ny type CT maskin som er mindre, mer kompakt og lettere. Den reduserer vekten fra 400 kg til nærmere 80 kg. En slik CT vil det være mulig å ta med i et av våre helikopter. Men veien frem til det målet er lang.

Medisinsk innovasjon er krevende og uforutsigbart

Ny teknologi må testes ut og teknologien må fungere etter intensjon. Det betyr f.eks. at vi må være sikre på at en nyutviklet CT maskin tar bilder vi kan stole på og ikke er til skade for pasienten.

I november 2025 besøkte vi innovasjonsfirmaet i Australia og fikk innsikt i arbeidet med å utvikle den nye CT maskinen. Vi besøkte også forskermiljøer i Australia som våre forskere samarbeider med for å utvikle bedre diagnose og behandling av hjerneslag.

Konklusjonen etter besøket i Australia er at utviklingen av den nye CT maskinen går fremover. Den første prototypen er ferdig og skal nå tas i bruk på et sykehus i Melbourne for de første studiene på mennesker. Målet er å sammenligne undersøkelse med den nye CT maskinen med undersøkelse med

standard CT, på samme pasient, for å kvalitetssikre at bildene som tas kan brukes til å diagnostisere riktig type hjerneslag.

Odd Fellow CT 1

Når prototype nr. 4 er klar er planen å få denne til Norge slik at vi kan delta i denne første studien på mennesker med innsamling av data fra Norge. Det blir Odd Fellow CT 1. Når dette skjer er ikke avklart og avhenger av videre utvikling av de første prototypene og godkjenning av forskningsprosjekt i Norge, men vi håper å få det til i løpet av det kommende året.

Veien videre etter Odd Fellow CT 1 er under planlegging. Målsetningen er å delta i et felles forskningsprosjekt med Australia hvor vi etablerer en ny hjerneslagsambulanse i Norge, med den nye CT maskinen.

Odd Fellow CT2 og CT 3

Målet med det prosjektet er å sikre at den nye CT maskinen kan brukes utenfor sykehus. Det blir «Odd Fellow CT 2. Siste etappe blir å få Odd Fellow CT 3 inn i et helikopter. Når dette skjer er det vanskelig å spå om i dag, fordi det ikke bare krever en fungerende CT maskin, men også en rekke godkjenninger for bruk i luftfartøy. Her er reglene strenge, men vi

har god kompetanse på dette og skal også overstige det hinderet på veien.

Målet er klart

For målet er klart: Vi skal få tidlig diagnose av hjerneslag inn i legehelikopteret. Og vi skal få det til takket være støtten fra Odd Fellow. Uten det engasjementet alle logene har fremvist de siste to årene, og den generøse innsamlingen vi har fått være en del av, hadde dette prosjektet ikke latt seg realisere.

Takk for at dere er på lag med oss og vi skal holde dere informert på veien.

Tusen takk for en fantastisk innsats

Av Erland Kroken, markedsjef og ansvarlig prosjektleder for landssaken fra Stiftelsen Norsk Luftambulansse

På vegne av alle i Stiftelsen Norsk Luftambulansse må jeg få lov til å overbringe hele Odd Fellow Ordenen en ydmyk takk fra Stiftelsen Norsk Luftambulansse.

Resultatet er helt utrolig etter to års innsats. Dette gir oss midler til å satse videre på den viktige oppgaven å gjøre behandling av hjerneslag raskere og bedre.

Jeg har truffet svært mange av dere under foredrag, stands, akademi og Storembedsmannsmøter. Vi har holdt 55 foredrag for loger og leire, sendt ut nærmere 3000 Luffe-bamser over hele landet, laget informasjonsma-

teriell, og har omtrent daglig vært i kontakt med noen fra Odd Fellow Ordenen.

Det har bare vært hyggelig!

Vi leser stadig om at dugnadsånden er på vikende front i dette landet. De har ikke opplevd hva logene i denne Ordenen kan få til når de samler seg om landssak. Når alle samler seg om det samme målet. Bryr seg om hverandre. Vi har opplevd det denne

organisasjonen har det i ryggraden – vennskap, kjærlig og sannhet. Selv om landssaken nå etter hvert avsluttes, vil vi ha samarbeid i årene som kommer. Det ser vi frem til.

Tusen takk til dere alle.

Casper Ruud har donert signert tennisracket til Landssaken som skal auksjoneres bort

Den norske verdensstjernen i tennis, Casper Ruud, tenker ikke bare på trening og konkurranser. På ettervinteren i år donerte han velvillig en av sine turneringsrackerter signert til landssaken.

«Den må vi få auksjonert bort til støtte for landssaken», tenkte ildsjelene i Rebekkaloge nr.1, Sct. a. Sunniva i Oslo som mottok den flotte gaven.

Veronika Munch, landssakansvarlig i logen synes det er ekstra stas at tennisstjernen ønsket å bidra på denne måten.

– Sammen med Stiftelsen Norsk Luftambulans skal vi nå på våren gjennomføre en auksjon hvor vi håper det kommer inn mye penger til saken. Utrolig raust av Casper Ruud, smiler hun.

Sct. a. Sunniva, landets eldste Rebekkaloge etablert i 1909, har virkelig stått på for denne landssaken. De har hatt flere arrangementer og utlodninger. Og nå altså, auksjon. -Nå er vi veldig spente og gleder oss til å se resultatet, avslutter Veronika Munch.

Informasjon om auksjonen vil bli lagt ut i april på nettsidene til Odd Fellow, og til norskluftambulans.no/oddfellow

Gratis digitalt kurs i førstehjelp fra Stiftelsen Norsk Luftambulanse

Vår samarbeidspartner med lands-saken lanserer i disse dager et helt nytt, gratis digitalt førstehjelpskurs: Akutt-ABC.

Gå inn på:
norskluftambulanse.no/akutt-abc

Det er viktig at alle vet hva de skal gjøre om du er førstemann til noen som har skadet seg eller blitt plutselig syk. Disse første minuttene før ambulanse eller luftambulanse kommer er svært viktige. Kurset er bygget opp både med teoridel, praktisk og testsenter.

TRENGER DU NY LIVKJOLE

ELLER NYTT LOGEANTREKK?

Jakke, benklær og sort vest
kun kr 3.490,-
(+ porto og oppkravsgebyr)

Jakke, benklær og sort vest.
Skjorte, hvit sløyfe og bukseseler.
kun kr 4.740,-
(+ porto og oppkravsgebyr)

Bestill på www.livkjole.no

Gjennom en av Europas ledende produsenter av livkjoler tilbyr vi et kvalitetsprodukt basert på beste tilgjengelige materialer i 50 % ull og 50 % polyester.

Vi leverer i str:
46, 48, 50, 52, 54, 56 og 58.
Kort leveringstid.

Full bytte- og returrett.
Omgående levering fra vårt lager på Hamar.

Bestill på www.livkjole.no
24 timers ordretelefon:
62 52 86 66

E-post: post@livkjole.no

Post:
Livkjole.no, postboks 6, 2301 Hamar

LIVKJOLE.NO
KVALITET TIL PRISBEVISSTE KUNDER

Livkjole.no drives og eies av TLC. © 2008-2025.
TLC All rights reserved. TLC Postboks 6, 2301 HAMAR

Å bære verdiene

av Overmester Daniel Tevik, Odd Fellow loge nr. 110 Istindkjeden

■ *Et personlig og etisk perspektiv på aktualisering av ordenens verdier*

Jeg skriver dette fra et tydelig ståsted. Jeg er leder og offiser i Forsvaret.

Jeg er Overmester i min loge. Hver eneste dag i tjeneste bærer jeg uniform og jeg bærer leir-ringen på høyre hånds langfinger. Jeg er godt synlig i både lokalsamfunnet og i

Forsvaret. «Alle» enten vet hvem jeg er eller vet om meg. Verken uniformen eller ringen er noe jeg kan «kle av meg».

I Forsvaret forvalter jeg verdier hver dag. Verdibasert ledelse er ikke teori,

men praksis. Det må være samsvar mellom ord og handling. Hvis ikke forsvinner troverdigheten raskt. Mine handlinger påvirker ikke bare meg selv, men også organisasjonen jeg representerer.

Frigjøringsdagen Foto Torbjørn Kjosvold, Forsvaret

Slik er det også med Odd Fellow. Ringen er ikke like synlig som uniformen, men den er der. For meg betyr dette at gjennom å bære ringen, representerer jeg noe større enn meg selv. Mine valg, i det private, i det profesjonelle og i det offentlige rom, kan få betydning for ordenens omdømme. Det forplikter.

Det er med utgangspunkt i dette ansvaret jeg ønsker å drøfte aktualiseringen av Odd Fellow Ordenens verdier:

Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Verdier under press, eller mennesker under press?

På Odd Fellows nettsider står det at våre verdier er under press i dagens

samfunn. Jeg tror det er riktig, men samtidig er det kanskje ikke først og fremst verdiene som er under press. Kanskje det er menneskene som er det.

Vi lever i en tid preget av digitalisering, globalisering, informasjonsflom og økende polarisering. Mange, i alle aldre, opplever ensomhet, utenforskap og meningstap. Felleskap blir mer flytende. Relasjoner kan være overfladiske. Sannhet kan være vanskelig å navigere i.

I en slik kontekst fremstår ikke vennskap, kjærlighet og sannhet som nostalgiske ideer, men som etisk nødvendige bærebjelker.

Vennskap - mer enn sosialt samvær

Vennskap i dag handler om noe mer enn hyggelige møter og sosial tilhørighet. Det handler om støtte, lojalitet og vilje til å stå i relasjoner, også når det koster.

I klassisk dydsetikk, slik vi finner den hos Aristoteles, er vennskap en moralsk relasjon: Man ønsker den andres gode for den andres skyld. Det er karakterdannende. Vi blir bedre mennesker gjennom forpliktende fellesskap.

I en tid hvor mange kjenner på isolasjon, kan Odd Fellow tilby noe sjeldent: et stabilt, varig fellesskap. Et sted hvor man blir sett over tid. Et sted hvor generasjoner møtes.

Vennskap forplikter. Det betyr at vi må være villige til å investere tid. Å ta kontakt. Å bry oss. Å bygge broer mellom eldre og yngre medlemmer. Å inkludere de som ikke naturlig finner sin plass.

Vennskap er ikke bare en verdi vi snakker om, et ord vi bare slenger ut. Det er noe vi må leve ut i praksis.

Kjærlighet - omsorg som handling

Nestekjærlighet og medmenneskelighet kan synes å være under press i dagens samfunn. Samtidig ser vi et sterkt engasjement for rettferdighet, bærekraft og sosialt ansvar blant yngre generasjoner.

Kjærlighet i vår sammenheng handler ikke primært om følelse, men om handling. Det handler om å være bevisst andres behov, om å bidra der vi kan både lokalt og nasjonalt.

Den humanistiske tradisjonen minner oss om menneskets iboende verdi. Kant formulerte det slik at mennesket alltid skal behandles som et mål i seg selv, aldri bare som et middel. Dette perspektivet ligger implisitt i vår nestekjærlighet.

Når vi støtter landssaker, forskningsfond og lokale tiltak, uttrykker vi denne kjærligheten i praksis. Men

aktualisering krever også synliggjøring. Ikke for å fremheve oss selv, men for å vise at verdiene er ekte og levende.

Kjærlighet må være gjenkjennelig, både internt og utad.

Sannhet - integritet i en komplekse verden

Sannhet, ærlighet og integritet har fått en fornyet betydning i en tid preget av «fake news» og informasjonsoverflod. Folk søker autentisitet. De søker troverdighet.

I mitt virke som leder vet jeg at integritet er avgjørende. Om det ikke er samsvar mellom ord og handling. Hvis jeg ikke handler i tråd med uttalte verdier, mister jeg tillit. Det samme gjelder for ordenen.

Sannhet handler om å være ærlig med seg selv, å være redelig i møte med andre, å søke kunnskap fremfor bekræftelse og å være konsekvent mellom ord og handling. Det handler også om mot. Mot til å erkjenne feil. Mot til å stå for noe i et polarisert landskap.

For Odd Fellow betyr dette at vi må være tydelige på hvem vi er, og ikke hva vi er.

Utvikling uten identitetstap

Vi står ovenfor to tydelige utfordringer: revitalisering av verdier og rekruttering.

Odd Fellow Ordenen er over 200 år gammel. Tradisjonene er sterke.

Ritualene er betydningsfulle. Samtidig lever vi i et samfunn som endrer seg raskt.

Hvordan kan vi utvikle oss selv, uten å miste oss selv?

Dette er ikke bare en organisatorisk problemstilling, men også en etisk en. Dydsetikken lærer oss at karakter bygges over tid, men også at klokskap (phronesis) krever situasjonsforståelse. Det finnes noe uforanderlig, vår kjerneidentitet, men formen kan tilpasses.

Jeg tror at kommunikasjon og synlighet er to nøkkelord.

Vi er i dag lite synlige utover egne nettsider og lukkede grupper. Yngre generasjoner orienterer seg digitalt og bruker i stor grad digitale kontaktflater. De søker mening, personlig utvikling og samfunnsbidrag.

Kan vi bli tydeligere i sosiale medier? Kan vi dele suksesshistorier og glad-saker fra vårt utadrettede arbeid?

Kan vi tilby workshops, seminarer og mentorordninger som gir personlig vekst tidligere i medlemsløpet?

I arbeidslivet vinner organisasjoner som tilbyr personlig og faglig utvikling og livslang læring. Odd Fellow Ordenen har potensial til å fylle dette behovet, men vi må gjøre det tilgjengelig og synlig.

Rekruttering som etisk representasjon

Når vi rekrutterer, representerer vi

ordenen. Førsteintrykket skapes av oss.

Mange kvier seg for å invitere noen fordi de er usikre på hva de kan si. Dette kan løses gjennom opplæring og trygghet. Å rekruttere er ikke å selge et produkt. Det er å invitere til et verdifelleskap.

Ideelt sett bør vi bevege oss mot en situasjon hvor vi i større grad blir selvrekrutterende, hvor mennesker tiltrekkes av det de ser i oss. Det krever at verdiene er synlige i våre liv.

Den personlige forpliktelsen

Å bære ringen er for meg en påminnelse. Den minner meg om at jeg alltid representerer noe større enn meg selv.

Spørsmål jeg stadig vender tilbake til er:

Lever jeg slik at verdiene blir troverdige?

Er det samsvar mellom det jeg sier i logesalen og det jeg gjør i hverdagen?

Aktualisering begynner ikke med kampanjer. Den begynner med karakter.

Hvis hver og en av oss tar ansvar for å leve vennskapet, kjærligheten og sannheten, i familielivet, i arbeidslivet og i samfunnet, vil ordenen fremstå som relevant. Ikke fordi vi sier det. Men fordi det merkes.

Oppsummering

Odd Fellow Ordenen står på et sterkt fundament av tidløse verdier. I møte med digitalisering, individualisme og polarisering fremstår vennskap, kjærlighet og sannhet som mer relevante enn noen gang.

Men verdier lever bare gjennom mennesker. Aktualisering krever personlig integritet, organisatorisk utvikling og tydeligere synlighet. Vi må kombinere tradisjon med klok fornyelse – uten å miste vår kjerne.

Struktur og ledelse i Odd Fellow Ordenen: Tradisjon, forandring og fremtidig organisering

Av SDSS Kjell-Henrik Hendrichs

En historisk begynnelse i motbakke

Da de første spirene til det som senere ble Odd Fellow Ordenen oppsto i Sheffield omkring 1730, var det i et England preget av gryende industrialisering, klasseskiller og politisk

uro. Det er vanskelig å forestille seg at arbeidet i en etasje på et vertshus i Midt-England skulle danne grunnlaget for en organisasjon som tre hundre år senere fortsatt eksisterer i flere verdensdeler.

Den første industrielle revolusjonen var så vidt begynt. Mange av de involverte var fattige, eiendomsløse – og sannsynligvis analfabeter. Organisasjonsforbud og politisk mistro førte til at forsamlinger ble kriminalisert. Embetsmenn ble straffet, og

Ordenen måtte i perioder gå «under jorden». Dette var den historiske erfaringen de tidlige brødre bar med seg.

Da Thomas Wildey i 1819 tok initiativ til å etablere logevirksomhet i USA, var det altså ikke på et stabilt institusjonelt fundament, men på erfaringer preget av motstand, fragmentering og organisatorisk sårbarhet.

Amerikansk nyorientering og behovet for samling

Etableringen av Lodge No. 1 i Baltimore 26. april 1819 markerte starten på en ny fase. Allerede i 1821 ble The Grand Lodge of Maryland etablert, og i 1825 ble Sovereign Grand Lodge (den gang The Grand Lodge of the United States) instituert. Kort tid etter mottok den charter fra Manchester Unity.

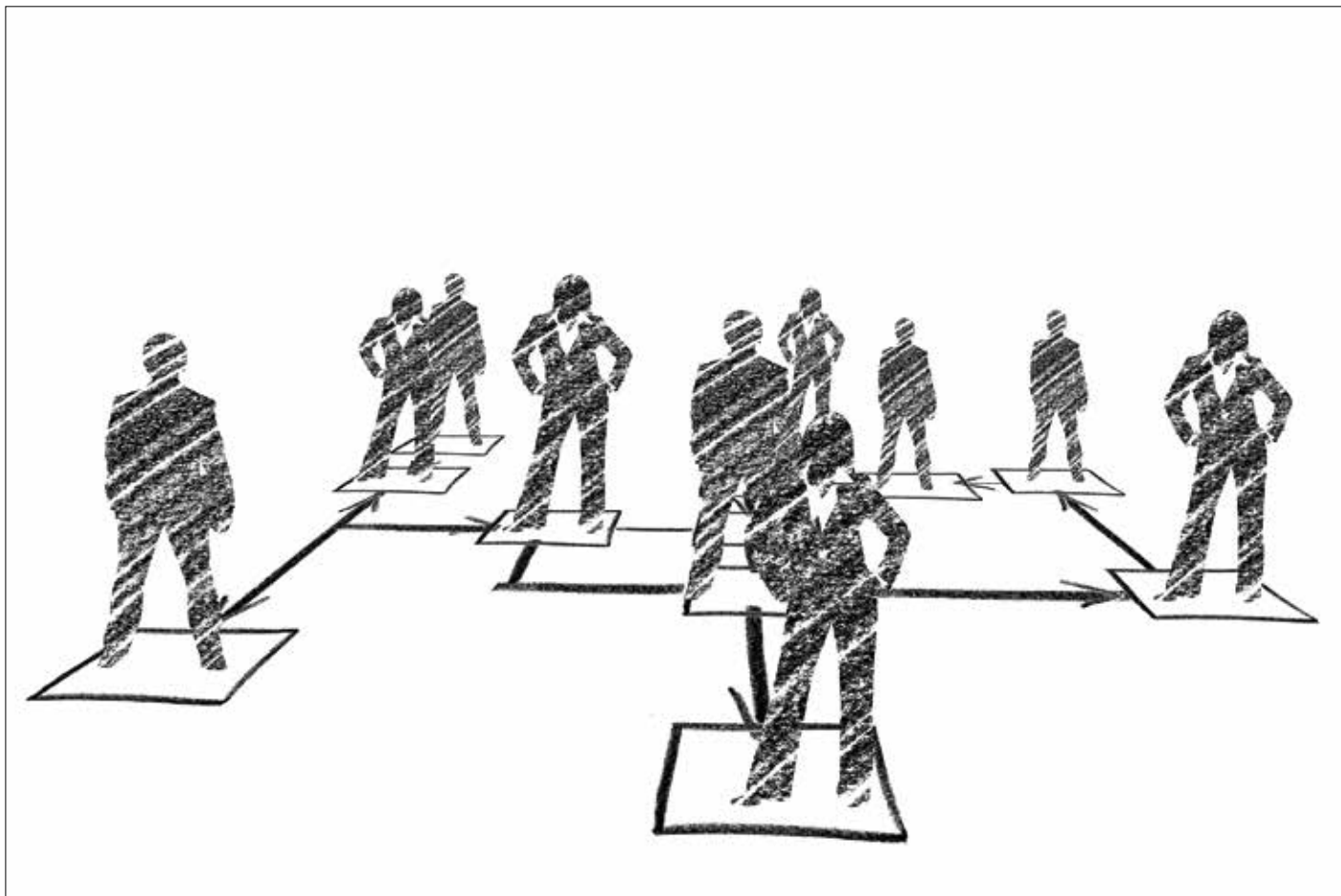
Denne raske institusjonaliserin-

gen kan vanskelig forklares med medlemsvekst alene. Antallet brødre og loger var fortsatt beskjedent. En mer plausibel forklaring er behovet for enhet og struktur i møte med en tendens til oppsplitting. 1820-årene bar preg av konkurrerende loger og «halvstorloger» i konflikt om legitimitet, posisjoner og charterbrev.

Her trer John Pawson Entwisle frem som en sentral skikkelse. Hans konstitusjonelle arbeid etablerte en styringsmodell tydelig inspirert av amerikansk forfatningstenkning: en sterk, valgt leder (Grand Sire), flankert av valgte embedsmenn som Grand Secretary og Grand Treasurer. Den utøvende makt ble i hovedsak samlet hos én person.

Denne strukturen skulle vise seg bemerkelsesverdig stabil – kanskje for stabil.

geralt-hierarchy-foto Gerd Altmann from Pixabay

Sementering og forandringsvegving

På slutten av 1800-tallet ledet den amerikanske Odd Fellow Ordenen en internasjonal bevegelse med anslagsvis fire millioner medlemmer. Likevel forble ledelsesstrukturen i det vesentlige uendret fra dens formative fase. Det som kan betegnes som en «sentering» av struktur, reiser et prinsipielt spørsmål: I hvilken grad bør organisasjonsform utvikles i takt med organisasjonens størrelse, kompleksitet og samfunnsmessige kontekst?

Dersom vi antar at det foreligger et samspill mellom organisasjonsform og organisasjonsoppgave, blir den manglende strukturelle utviklingen vanskelig å forstå som annet enn uttrykk for institusjonell treghet. Forandringsvegving er i organisasjonsteori ofte knyttet til risiko for marginalisering og svekket relevans.

Europeisk tilpasning: Import eller refleksjon?

Da Ordenen etablerte seg i Europa, ble den amerikanske modellen i stor grad kopiert. Typisk finner vi følgende struktur:

- Stor Sire
- Deputert Stor Sire
- Stor Sekretær
- Stor Skattmester

Den vanligste europeiske varianten har to deputerte Stor Sire, men grunnmodellen er den samme. Strukturen ble opprinnelig fastlagt i en tid da jurisdiksjonene var små og samfunnsutviklingen relativt langsom.

Et viktig poeng er at denne strukturen ikke bærer noen iboende «ordensverdi». Den er ikke uttrykk for et særegent etisk eller rituell prinsipp, men for amerikansk forvaltningskultur tidlig på 1800-tallet. I USA var – og er – den utøvende makt ofte samlet hos én person. I Europa har

man tradisjonelt hatt sterkere innslag av kollegial eller kollektiv ledelse.

I Norge har utviklingen gått i retning av kollegialisering. Ledere av loger og leire er i dag ledere av kollegier snarere enn suverene enkeltpersoner. Denne endringen kan tolkes som en kulturell tilpasning snarere enn et brudd med ordensidentiteten.

Pragmatisk reform: Likestilling som strukturprinsipp

En avgjørende reform fant sted i Norge i 2001 under ledelse av Oddvar Granlund. I forbindelse med organisatorisk likestilling mellom søstre og brødre ble Storlogens kollegium omstrukturert. Man beholdt grunnformen, men etablerte kjønnsmessig symmetri: to deputerte Stor Sire, to Stor Sekretærer og to Stor Skattmestere.

Denne reformen var ikke ideologisk motivert i abstrakt forstand, men pragmatisk: Strukturen skulle sikre

reell organisatorisk likestilling. Erfaringen tilsier at denne tilpasningen har vært vellykket. Det illustrerer et viktig prinsipp: Organisasjonsstruktur må vurderes etter sin funksjonelle evne til å fremme Ordenens verdier – ikke etter sin historiske opprinnelse.

Kjerneoppgaven: Verdier og ritual

Odd Fellow Ordenens bærende virksomhet skjer i loger og leire. Det er her ritualene fremføres, etikken formidles og dannelsesoppgavet realiseres. Den mangeårige Grand Secretary James L. Ridgely løftet Ordenen til det som ble omtalt som «The King Among Orders». Hans betoning av kjerneverdier og etisk lære understreker at administrativ struktur kun er et middel – ikke et mål.

Dersom denne analysen er riktig, bør ledelsesstrukturen tydelig reflektere at verdiformidling og rituellet arbeid er Ordenens primære funksjon.

En mulig fremtidig modell

En fremtidsrettet struktur kan bygge på tre erkjennelser:

1. Det finnes ingen optimal organisasjonsmodell i absolutt forstand.
2. Strukturen må vurderes etter sin evne til å levere resultater (i Deng Xiaopings ånd: det avgjørende er om «katten fanger mus»).
3. Ingen historisk organisasjonsform har i seg selv ordensmessig hellighet.

En mulig modell kan derfor bestå av:

- Én Stor Sire som overordnet leder.
- Flere Deputerte Stor Sirer med klart definerte ansvarsområder, eksempelvis:
 - o Loger
 - o Leire
 - o Utvikling, utredning og pedagogikk
 - o Administrasjon

Hver deputert leder en funksjonell avdeling bemannet etter kompetansebehov. En slik struktur vil:

- Anerkjennelse logenes og leirenes ulike rituelle universer.

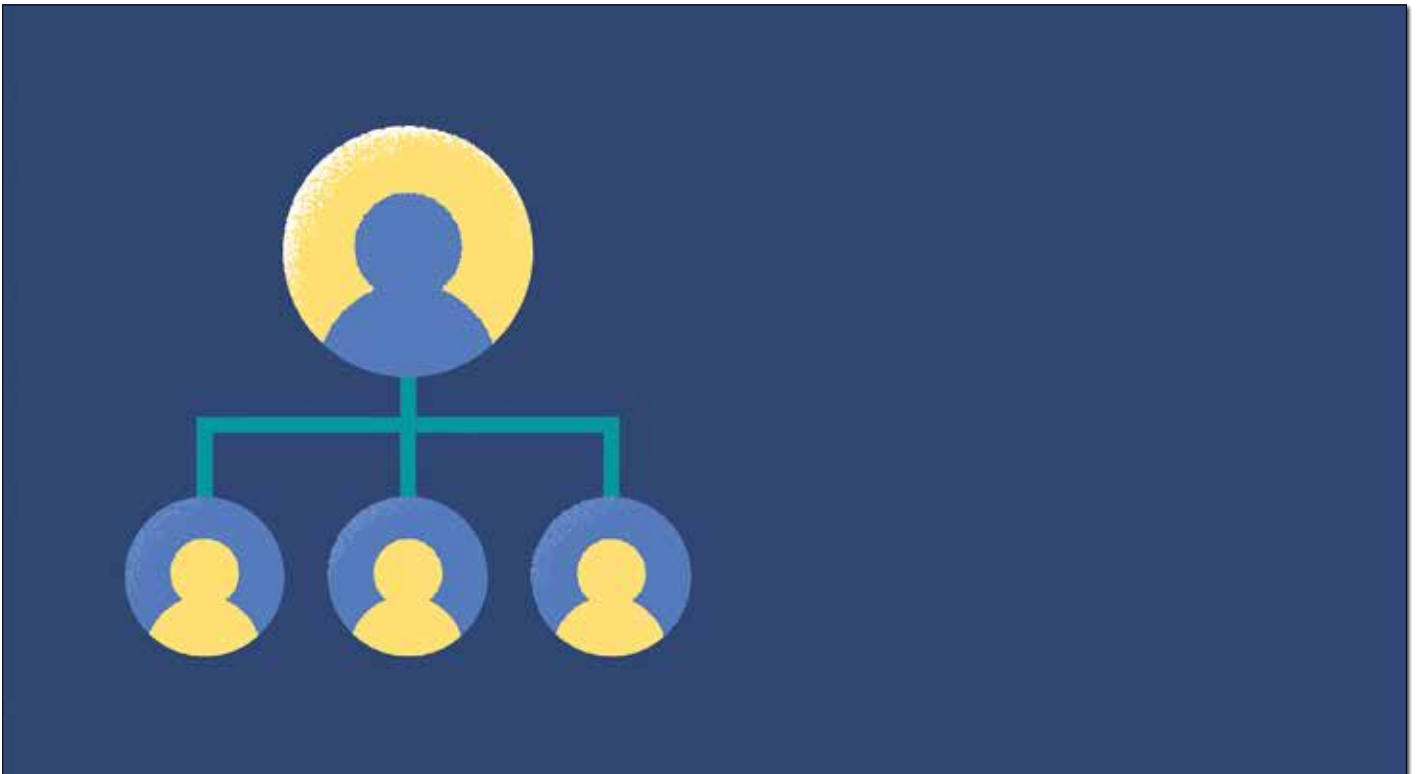
- Synliggjøre utviklingsarbeid som strategisk kjernefunksjon.
- Profesjonalisere administrasjon og teknologiforvaltning.

Avsluttende refleksjon

Da Entwisle formulerte de første konstitusjonene, kunne han ikke forutse at Ordenen skulle bli en internasjonal aktør med omfattende etisk lære og dannelsesambisjon. I dag vet vi at uten sine verdier og sitt rituelle system er Odd Fellow Ordenen kun én organisasjon blant mange.

Dersom dette erkjennes, må strukturen underordnes formålet. Ledelse er ikke et spørsmål om tradisjonell tittelbruk, men om funksjonell støtte til Ordenens kjerne: etisk danning gjennom ritual, fellesskap og verdiformidling.

En organisasjon som nærmer seg sitt trehundreårsjubileum, bør ha mot til å stille spørsmålet: Er vår struktur et redskap for fremtiden – eller et monument over fortiden?

elf-moondance-team-6993276_1920

Storfint besøk i Leir nr. 17 Buskerud

av Eks DSS Einar Longva. Foto: fotoper.no

Tirsdag 3/3 fikk Patriarkene i Leir 17 Buskerud, med gjester fra Drammen Rjukan, Vestfold Asker, o.g sikkert andre plasser også oppleve Stortingspresident Masud Gharahkani i et fantastisk foredrag.

Fantastikk, er overskriften på kveldens foredrag. Et Fantastisk menneske med et fantastisk foredrag, med humor og snert i kommentarene, den gode latteren satt løst.

Foredraget fikk et brutalt bakteppe. Med det som skjer i Iran i dag, Det samme som Stortingspresidenten rømte fra for ca. 47 år siden.

Det er fristende å si at vi har ikke lært noe om nestekjærlighet og om menneskeverd, siden det var et unisont rop DREP DREP da Jesus fikk sin dom.

I dag, altså for noen få dager siden,

henrettet et regime flere titalls av sitt eget folk, et regime Masud Gharahkani beskriver i ordlag det nesten ikke er mulig å tro, og var du så uheldig å bare bli såret, under disse raidene, ble du henrettet i sykesengen, En brutalitet jeg ikke vet om det er mulig å forstå.

Vi fikk en historie om da familien pakket og dro på «ferie» til Tyrkia, kanskje verdens lengste ferie. 47 år senere er de ikke reiste hjem enda. Ferie, var stikkordet til venner, familie og naboer.

I Tyrkia drømte en liten 5 åring om å få reise til California til slektninger, men ble møtt av friheten i 20 minus grader på Sandefjord Lufthavn, noen måneder seinere.

Mørkt, kaldt, snøfokk, fremmed folk, fremmed språk, med noen merkelig mennesker som skulle klemme alle. Hvordan vil dette bli?

De ble oppfordret til å bosette seg på landet, ikke i en by, for Masud sin skyld. Skotselv, ble stedet.

700 innbyggere, mindre enn i gata de kom fra i Iran. Men så ble de kjente med «nabokjærringa». Den Gro Harlem Brundtland tok initiativet til. Pia, åpnet samtalen med; Jeg heter Pia og meg vil dere se mye til. Han fortalte at «det gjorde vi, hver dag». Hun ordnet i alle retninger, fortalte dem hva de måtte gjør. Dette er bare en liten bit av foredraget. En opplevelse for Leir 17

Buskerud. På vegne av 70 Patriarker sier jeg Tusen takk. På gjensyn.

Det blir lagt merke til....

At Stortingsgaten 28 har gjennomgått en omfattende renovasjon- og ombyggingsjobb. Bygget er vel en av de absolutt mest sentrale adresser i hovedstaden, og det er en fjær i hatten at Aftenposten omtaler bygget over 2 sider (se faksimile)

24

Lørdag 1. november 2025 Jiltingpøls

Lørdag.

Kulturanalyse
Funkis-Oslo

Odd Fellow-gården minner oss om at Oslo er en av Nordens best bevarte funkisbyer

Et ikon fra funksens gullalder bør bli en turistdestinasjon.

Kulturanalyse
Kjetil Thoresen
Arkitektkronikere

Odd Fellow bygget er et av byens mest ikoniske bygninger i funksjonalistisk stil. Nå er det renovert. Her er gården sett fra Johannes Dybwads plass rett ved Nasjonaltheatrets stasjon.

Foto: Jan S. Kjøpstad

25

Observans Oslo-folk, særlig pendlere som daglig passerer inn og ut av Nasjonaltheatret stasjonen, bør ha lagt merke til noe nytt nylig: Funksjonen som har vovet inn Odd Fellow-gården, er endelig ferdig.

Etter mer enn ti år, rett ved sluttet og nasjonaltheatret, står det et bygg i arkitektonisk funksjonalistisk stil, alle med kjærlighet for hovedstaden, bør bruke tid på å beundre.

Odd Fellow-bygningen ble tegnet av arkitektene Oddhoff Blakstad og Herman Marthe Skas. Den sto klar i 1933 og anses for å være et praktisk verk innen denne stilen. Funksjonsgården fikk Sæviis premie for verdifull arkitektur.

Oslo har god grunn til å være stolt av denne bygningen. Hovedstaden er en av Nordens best bevarte funkisbyer, ifølge den pensjonerte byarkitekten Janne Wilberg.

Fargerike neonskilt langs fasaden er borte, og bygget er malt i sin opprinnelige farge, en dyp grønn. I stedet for Aftenposten kafeen i noen påtak, står det nå bare Cappelen Dammen ovenst og midt på bygget «Odd Fellow Odeon».

Nye brukere. Cappelen Dammen er blitt hovedkvarteret i gården, som også rommer et nyoppusset Saga kino. Den åpner 22. november. En butikk, Hah broten, skal også åpne i første etasje.

For alle oppgjør opp til andre etasje der Paddy's Irish Pub en gang lå, har Elling bokkaffe Eivind inn. I stedet for merke bord med stringer og festet rammes av grønt selv en tre stue ha blitt svømmel av, er kafeen nå varmt belest med lampen lenest fra Cappelen Dammen gamle lekaker i Akerstua.

Vindene som før var dekket av reklameplakater for den brune puben, strøket seg borte og gjør kafeen til et luftig utstillingsrom. Odeon er nå blitt til et levende selskapsrom av en nasjonal kafebar og en amerikansk diner.

Voksenart. Odd Fellow bygget inngår i en viktig nordisk byting.

I disse dager viser NRK dokumentarserien «Designstyret - 100 år med nordisk design». I første episode undersøkes det hvordan Norden omfavnet funksjonalismen, en arkitekturretning der form skal følge funksjon. Retningen ble svært dominerende i Sverige og Finland.

og mange av Fregnes bygleder representerte. Filsofien gikk dypere enn enn estetikk. Design skulle sikre lys, luft og gode leveforhold for folk flest. De var blant annet inspirert av radikale ideer fra den britiske designeren William Morris fra Arts and Crafts bevegelsen på slutten av 1880-tallet. Den svenske-franske arkitekten og byplanleggeren Le Corbusier var en av de ledende tenkere innen retningen, og nå ble det gjeldt farger.

Omstridt - og populært. En spissbit med arkitektur i Norge omfavnet retningen. Arne Korsmo og Øve Bang bemerket seg raskt, det samme gjorde Lars Bæcker. Han bygde Skansen og senere Fjellbergrestauranten. Bygningen var ikke ferdig som i dag, som mange tror var en nøkkelfarge for stilen, men rustred. Gult, grønt, blått og terrakotta gikk også igjen, som blant annet funksjonalisme på Harna alle viser.

I 1931 åpnet Oslo Arkitektforening en juleutstilling av samtidige arkitektur på Natteravnens Hus. Det er også tegnet av Blakstad og Marthe Skas. Modellene viste at Norge hadde sin egen fortolkning av modernismen, som gikk utover den brete minimalismen.

Somme år førte Rikhusgaleriet til å stå i deler av byen ble et samarbeidende funksjonalistisk. Det skapte rom for Rikhuset og flere glasser i elegant funksjonalisme langs for eksempel Fridtjof Nansens plass, Roald Amundsen gate og i Stortingsgata.

En ny horisont. I Olav Vs gate ligger Hotel Continentals tilbygg, som sto ferdig i 1934, og ble ryllig også mult i en mark gråfarge. Langsiden til Odd Fellow-bygget vender mot det.

Sammen skaper det et bilde og Odd Fellow-gården en slags portal nedover Olav Vs gate. Den er blitt oppgradert fra en drosjeholdeplass til et populært byrom.

Johs du løfter blikket fra fargene overgangen som går fra Johannes Dybwads plass, kostner en helt ny utforming til nye etter opposisjonen av Odd Fellow-gården. Ovenst er det mult blått, og fargen byder mot den gullgule funksjonalismen ved siden av. Hele gaten fremstår der med som en lang funksjonalist.

Neste år åpner Rikhuspassasjerer, som er en del av eiendommen Arneberg bygnet i 1938. Det vil forhåpentlig forsikne området og styrke Oslos funksjonalisme.

Et det på tide at Violi Oslo lager et nytt turistkart nå inspirert av Violi Helsinki? Oslos mangfoldige funksjoner både øst og vest i byen er verdt å vise frem til verden og glede seg over.

Herri Odeon i luften ser du en ny linje som viser hvor stramt og elegant funksjonalismen kan være. Den er ryllig fra bakkeplan også. Foto: Jan S. Kjøpstad

En gledens kveld!

Av Herold Harald Storli, Herold i Odd Fellow loge nr .109 Nidaros

Logesal Cicignon venter på gjestene

Torsdag 18. desember var Odd Fellow-huset i Hørløcks vei på Charlottenlund i Trondheim fylt av glede. Da arrangerte søstre og brødre i Rebekka- og Odd Fellow-logene julebord for familier som av forskjellige grunner sliter for å få endene til å møtes. Det hele begynte tidlig i høst da vi fikk kontakt med organisasjonen Hjælp mæ å hjelpe som spurte om vi kunne arrangere julebord for de familiene

de gir støtte til. Hjælp mæ å hjelpe hadde lenge ønsket å få til noe slikt for familiene de hjelper gjennom året, men det hadde vært umulig for dem. Spørsmålet ble tatt opp i et felles distriktsrådsmøte for Rebekka og Odd Fellows, og svaret var klart : Dette skal vi få til! Hjælp mæ å hjelpe er ei gruppe, grunnlagt i 2014 av Marthe Øyangen som gjennom året støtter over 130 familier med mat, klær og

julegaver. I 2024 ble Marthe valgt til Årets hverdagshelt av Adressa og NRK. Vi Odd Fellows ville hjelpe dem, men vi ante ikke hvor mange som ville melde seg på, men som primus motor, Morten Flenstad sa: 100 eller 200, det spiller ingen rolle! 70 personer meldte seg på til julebordet. Søstre og brødre kastet seg rundt og begynte å planlegge. Mat og drikke, lys og servietter godsaker og nyttige

Det ble mange runder med juletrengang i logesalen.

Primus motor for arrangementet, Morten Flenstad fra loge III Olav Trygvasson, DSS Oddbjørn Aalmo, DSS Bente Løkken og Stor Sire Geir Småvik.

På kjøkkenet sto Einar Thomasgård og Roar Fredlund og jobbet iherdig med maten. Delikat skal det være!

gaver til små og store måtte skaffes. Mange ulike firma ble kontaktet, og velvilje var stor! Mengder av ribbe, kylling, pølse, medisterkaker, egg, røkt laks, brus og mye annet fikk vi helt gratis. Søstre og brødre og ulike firma ga gaver: godterier og spill til de små og forskjellige hygieneartikler til voksne var blant ønskene. Ei ung dame på Nille på City Lade som hadde hørt om arrangementet vårt, kom

med 38 godteposer som hun hadde pakket og kjøpt selv!!

På torsdag møtte en spent gruppe søstre og brødre opp for å løse sine oppgaver. Om det var vanskelig å finne frivillige? Nei, tvert imot det var så mange som ville hjelpe at mange måtte stå på venteliste!

I femtida begynte gjestene å komme

Det var så mye julemat at Einar og Roar laget mangepakker som gjestene fikk med seg hjem.

til det festpyntede logehuset, hvor søstre og brødre ønsket dem velkommen i garderoben og førte dem videre opp i spisesalen hvor det ble servert gløgg og pepperkaker. Da alle gjestene var kommet, åpnet vi for servering av forretten: røkt laks med eggerøre, brød og spinatstuing og pølser for dem som ønsket det. Alle, både gjester og arrangører, satte pris på dette, og stemningen

steg enda ett hakk da bufféen ble fylt med sprøstekt ribbe, medisterkaker, kylling, potet, pommes frites, gode sauser, surkål og rødkål. Store og små fylte tallerken flere ganger. Dette smakte! Etter at hovedretten var fortært, kom det enda en overraskelse: Marthe Øyangen ble overrakt årets fellesgave fra Trondheimslogene på kr. 36.000 kr, og i tillegg fikk hun en sjekk på 7.000 kr fra Rebekkaloge nr.

4 Pax. Så var det kaffe, kaker og dessert, og sannelig gikk det unna også! Og noen av barna lurte faktisk på om det var mulig å få noen flere pepperkaker også. Kvelden nærmet seg slutten da musikertrioen som hadde spilt hele tiden, flyttet seg inn i logesalen hvor juletreet sto ferdig pyntet og ventet på ringene med glade unger og voksne. Etter flere runder rundt treet kom julenissen og det ble

pakker til alle, ja flere til mange små. På vei ut i kvelden fikk de voksne enda flere gaver og pakker med ribbe, kylling, pølser og medisterkaker. Gjestene var svært godt fornøyd med kvelden, og det var også arrangørene! Dette vil vi gjøre mer av, var omkvedet. Ved et slikt arrangement virkelig gjør vi Odd Fellow-ordenens budord.

Forretten er klar. Vær så god!

Giverne hadde gitt så mye mat at det var nok til alle, både gjester og arrangører.

Poser med hårshampo, balsam og mange ulike hygieneartikler til de voksne.

Dessertbordet venter!

Om lojalitet

Av Bror Stor Kapellan Stein Ovesen

■ **Jeg har nettopp hørt boken «Nr. 24» om Gunnar «Kjakan» Sønsteby. Han spilte en sentral rolle i motstandsarbeidet under andre verdenskrig.**

Frimerke av Gunnar «Kjakan» Sønsteby

Sønsteby var leder av Oslogjengen og soldat i kompani Linge. Han utmerket seg gjennom sitt mot, sin kløkt og sin evne til å holde seg skjult, til tross for Gestapos iherdige jakt på ham. Hans sterke rettferdighetssans og pågangsmot gjorde at han klarte å samarbeide med ulike mennesker under svært krevende forhold.

Etter krigen ble Sønsteby et symbol på motstand, integritet og fellesskap. Han brukte resten av livet sitt på å formidle viktigheten av demokrati og frihet, og minnet stadig om verdien av å stå sammen for de grunnleggende prinsippene i samfunnet.

Gunnar Sønsteby hadde et sterkt forhold til lojalitet, både til landet sitt og til sine medsoldater. Han viste en urokkelig trofasthet mot motstandsbevegelsen under krigen og satte fellesskapets interesser foran egne behov. Sønsteby mente at lojalitet var avgjørende for å kunne stå sammen i kampen for frihet og demokrati.

Han var svært loyal overfor sine ledere og ikke minst kong Håkon, som han traff flere ganger under og etter krigen. For sin innsats ble han den mest dekorerte person i Norge.

Dekorasjoner betydde mye for Sønsteby fordi det offentlige Norge på denne

måten anerkjente innsatsen til dem som hadde ofret så mye for landet. Og han var sterkt uenig i at bare militært personell fikk slike utnevnelser. De fleste av hans gode venner i Oslogjengen var sivilister og fikk aldri den offentlige heder som de fortjente.

Jens Christian Hauge, som var leder for Milorg i siste halvdel av andre verdenskrig, spilte en sentral rolle også i etterkrigstiden som både forsvarsminister og justisminister. Han understreket viktigheten av at den eksisterende praksisen for dekorering skulle opprettholdes, og at ingen skulle dekoreres på en annen måte enn før. Selv om Gunnar Sønsteby var loyal mot sin gode

venn og sjef, var dette spørsmålet om dekorasjoner et sårt og betent tema.

Etter hvert som årene gikk, opplevde Norge at unge soldater ble sendt ut på ulike krigsrelaterte oppdrag. Mange har mistet livet på slagmarken, mens enda flere har stått i livstruende situasjoner og bærer med seg indre sår fra innsatsen for Norge. Dette reiste spørsmålet om disse menneskene ikke burde få anerkjennelse fra det offentlige Norge for sine ofre.

Gunnar Sønsteby forble lenge lojal mot Hauge og de skiftende regjeringene, men så mottok han et brev som rystet ham. Dette ble et vendepunkt, der han kom til erkjennelsen av at lojalitet ikke først og fremst bør rettes mot personer, men mot saken i seg selv. Saken handlet om å gi støtte og rettferdighet til dem som hadde kjempet for landet sitt, uansett hvor de var sendt ut. Da

Sønsteby endret holdning i denne saken, skjedde det raskt en forandring. I dag deles det ut deltakermedaljer og utmerkelser som gir anerkjennelse og heder til dem som har vist mot og offervilje.

Gunnar Sønsteby står som et forbilde for oss alle, og hans liv preget av dedikasjon og omsorg for andre er noe enhver søster og bror kan verdsette. Hans engasjement for fellesskapet og vilje til å sette andres ve og vel foran egne interesser gir oss inspirasjon til å strekke oss mot de samme idealene. Jeg festet meg ved ordet lojalitet. Gjennom erfaring har det blitt klart at lojalitet først og fremst bør rettes mot saken – ikke mot enkeltpersoner. Dette gjelder også for Odd Fellow, hvor våre verdier og budord står i sentrum. Lojalitet til personer eller organisatoriske strukturer må aldri overskygge lojaliteten til saken.

Organisasjonen og dens ledere har et ansvar for å være tro mot våre verdier og vår lære. Dette gjelder oss alle. Som medlemmer har vi gitt løfter som forplikter oss – ikke til å være enige om alt, men til gjensidig respekt. Det innebærer at vi skal tale vel om hverandre og være villige til å forstå andres synspunkter, selv om vi ikke alltid er enige. Uenighet er sunt og viktig, så lenge det ikke fører til splittelse.

Som brødre og søstre må vi ha tillit til at det under uenigheten ligger en vilje

til vekst og utvikling for vår orden. Det er våre verdier som er avgjørende, ikke posisjoner eller embeder. Vi er opplært til å svare ja når vi blir spurt om å ta på oss en oppgave, og vi bør takke for den tilliten som vises oss. Samtidig må vi ha ydmykhet for at ingen fyller alle roller til enhver tid. Å ha embeder i perioder og å la nye krefter komme til, er en velsignelse for fellesskapet.

Organisasjonsarbeidet krever ryddighet og respektfull opptreden. Vi må lytte til hverandre og tåle forskjeller i synspunkter, slik at vi alltid kan stå sammen om det som er viktigst – våre verdier og fellesskapet.

Vi må alltid holde fast ved at vi er brødre og søstre i en verdibærende orden. Som ellers i livet, er det kjærligheten som står høyest. Det gjelder å være raus med hverandre og oppmuntre hverandre på veien. Når vi havner i mindretall eller undres over hvorfor ikke alle tenker som oss, må vi underordne oss flertallets beslutning. Kanskje er vi for tidlig ute med våre tanker, eller kanskje tar vi rett og slett feil. Uansett må vi ikke bruke våre kjepphester som brekkstang inn i fellesskapet, for det fører sjelden til noe godt.

I disse tider står vi overfor brytningstider. Noen endringer kan vi påvirke,

mens andre kommer kastet over oss. Odd Fellow speiler på mange måter den ytre verden vi er en del av. I møtet med uro og ondskap blir lojalitet mot våre verdier og vår orden et overordnet mål. Vi må slå søskenring rundt det som er viktigst for oss. Hver og en bør stille seg spørsmålet: Hva er det viktigste i Odd Fellow? Ord som godt fellesskap, nestekjærlighet og sannhet vil nok stå høyt hos mange.

La oss stå rotfestet i ønsket om at Odd Fellow er en orden hvor vi i fellesskap fremmer godhet og likeverd, tillit og respekt – både i dag og i dagene som ligger foran oss.

Odd Fellow ungdoms- arbeid

Av DSS Einar Longva Foto: Lektor Stokker privat, andre OM Therese Børke

■ **Hva skal man satse på, om ikke på fremtiden?**
Gjennom Odd Fellow, har vi lært, at «livet ligger alltid foran oss».
«Ungdommen er ikke bare nåtiden, de er også fremtiden»

Kandidater til EYT reise ref Longva

Derfor er det en glede hvert annet år, å få lov til å gjøre en liten innsats for Odd Fellow og for ungdommen / fremtiden.

De fleste vet at OF har hatt et ungdomsarbeid siden 1993 og frem til 2018 med UNP. **United Nations Pilgrimage for youth.** Dette gikk ut på at ungdommer på videregående skoler, kunne skrive et essay om OF sin moralske og etisk påvirkning. I 2018 ville Europeisk OF endre tema. Det nye ungdomsarbeidet er;

EYT. THE EUROPEAN ODD FELLOW YOUTH TOUR.

og oppgaven er å skrive et essay om FN's bærekraftsmål, innen Klima og Miljø.

Bak denne endring, var det ikke bare et ønske om å skifte tema, men også finne et tema, som ville fange ungdommenes oppmerksomhet, og det viste seg å ha noe for seg, da Canada hengte seg på det Europeiske forslaget. For å understreke, dette har

ingenting med politikk å gjøre. Det har med fremtiden å gjøre: «å endre for å bevare».

Etter å ha jobbet både med UNP og EYT i flere år, ser jeg nå en økt interesse, og elevenes ønske om å delta. Ikke minst viser elevene en større bredde i oppgaveløsningen, et eksempel, i år deltok 9 av 16 elever, i Geofag 1 klassen, med 9 forskjellige temaer i oppgaveløsningen.

Litt info til en overrasket vinner, Amelia

De 9 elevene, ved Drammen Videregående Skole, har lagt ned et stort arbeid, i håp om å vinne årets tur til Island og USA.

Denne interessen og mangfoldet skyldes Lektor Valeska Stokker med et uttrykt ønske, om å lære og å hjelpe, elvene til best mulig resultat. Hun er litt sånn, Bjørn Eidsvåg: «Eg

kan ikke skriva oppgåva for deg, men eg kan være ein mentor». Samarbeidet med Lektor Valeska Stokker er uvurderlig.

Opplegget er slik, først et møte om tidspunkt for oppstart, og avslutning. Hvilke tema kan tas opp osv. Så hennes gjennomgang av klassens timeplan, og hvilke områder innen

Klima og Miljø, som står i undervisningsplan.

Hun legger hun opp timeplanen, og undervisning, slik at elvene jobber etter samme undervisningsplan, som EYT oppgaven, og jeg kan forsikre, eleven presenter en fyldig referanse liste, så det er ingen «raske løsninger» som blir presentert.

Før oppstart, får elevene en god presentasjon om Odd Fellow, om tidligere EYT turer, med bilder av glade ungdommer, både på Island og i New York.

De får også en orientering om hvilke krav OF setter til den som vinner, og hva eleven må gjøre selv, hvilke kostnader, visum, pass osv.

En hilsen fra en elev, da vi var på vei ut døren etter presentasjon: «Da sees vi i New York» De var allerede var i gang med oppgaven.

Etter bedømmelsen er det blomsterbukett til Lektor, Gavekort, roser og diplom til elvene. Når vi endte opp med 7 presentasjoner, skyldes det at en elev trakk seg på målstreken, og en, var syk den dagen presentasjon foregikk. Dette er oppgavene «dommerlauget» fikk å bryne seg på:

1. Svalbard

Om utviklingen på Svalbard de siste hundre år, og betraktninger om hvordan fremtiden kan bli, dersom temperaturøkningen fortsetter. Og mye av permafrosten forsvinner.

2. KI / AI – er det nye mediet godt for fremtiden?

Hvordan vil vi klare å takle de store strømbehovene som dette krever? Hva vil dette gjøre med kraftprisene? Det er enorme kostnader i utbyggingen av kraftbehovet.

3. Hva har skjedd, og hva vil skjer, med øyer i Stillehavet

I dag er en rekke øyer i ferd med å bli ubeboelige på grunn av havnivå økning, og de store erosjonene som skjer i nåtid, og de forskjellige forutsetningene øyene har for å takle fremtiden.

4. **Dendrokronologi.**

Et ukjent ord for mange. Det er en vitenskapelig måte å datere, og studere vekst utviklingen av trær. Ser man endringer i veksten, i forhold til utviklingen i klimaet?

5. **Er det for seint å redde livet i Oslofjorden.**

Store deler av fjorden er ødelagt av forurensing, og kostnader i oppryddingen nå og i fremtiden,

vil kunne gå på bekostning av andre samfunnsoppgaver.

6. **Stemmer tidligere prognoser?**

Vi har i en årrekke fått alvorlige varsler om temperatur-økning, både på land og i havet, jorderosjon, forurensing osv. osv. Stemmer dette med virkeligheten?

7. **Drammensfjorden.**

Hva blir resultatet av de endrin-

gene som vi ser og kan måle i dag? Er det nye sykehuset i Drammen bygd på feil plass? Økning i havnivået, kraftig regnvær, kombinert med stormflo, kan det stenge inn og utkjøringen, til sykehuset.

Det er viktig å ha med så mange «dommere» som mulig, fra logene i Distriktet. Årets dommerteam:

Storrepr. Odd-Henry Skaar, Odd Fellow loge nr. 29 Drofnum.
 Storrepr. Liv Torstensen, Rebekkaloge nr. 29 Iris.
 Storrepr. Anne Kristin Mellem, Rebekkaloge nr. 78 Hebe.
 Eks OM Bjørn Western, Odd Fellow loge nr. 64 Olaf Hallan.
 OM Therese Børke. Rebekkaloge nr. 110 Sølvkjeden.
 Eks DSS Einar Longva, Odd Fellow loge nr. 29 Drofnum.

Takk til Drammen Videregående skole, for enda et hyggelig samarbeid. Takk også for ordene vi fikk med oss. Sitat fra Lektor: «dere gjorde en grundig bedømmelse, jeg gleder meg til 2027». Det gjør vi også.

Lektor Valeska Stokker, Drammen Videregående Skole. Utdannet Naturgeograf innen Paleoklimatologi

DE TRE KJEDELEDD

Har du et produkt en tjeneste du vil annonsere?

Ta kontakt med oss, vi kan hjelpe deg med design eller tilrettelegge annonsen til våre moduler

Kontaktpersoner, priser og formater på side 47

Fra benmargen til hjerteinfarkt: en usynlig trussel

Av Camilla Huse, postdoc ved Institutt for indremedisinsk forskning, Universitetet i Oslo og Oslo universitetssykehus Rikshospitalet.

Camilla Huse

Hjerteinfarkt kan ramme hvem som helst. Du kjenner sikkert noen som har hatt det, eller du har kanskje hatt det selv? Man kan redusere risikoen ved å spise sunt, trene jevnlig og ikke røyke. Men det finnes en stor risikofaktor du ikke kan gjøre noe med: du blir eldre. Alder er en av de største risikoene for hjerteinfarkt. En grunn til at risikoen øker med alderen, kan finnes inne i de hvite blodcellene dine som suser rundt i kroppen.

De hvite blodcellene kommer fra benmargen. Der har vi stamceller som deler seg om og om igjen. I løpet av disse delingene blir cellene gradvis til immunceller. Samtidig kan det oppstå bittesmå feil i cellenes arvestoff. Dette kaller vi mutasjoner – noe mange nok forbinder med kreft. I dag vet vi at noen av disse mutasjonene også kan øke risikoen for hjerte- og karsykdommer, som hjerteinfarkt. På fagspråk kaller vi dette CHIP-mutasjoner, og forkortelsen står for «klonal hematopoese av ubestemt potensiale».

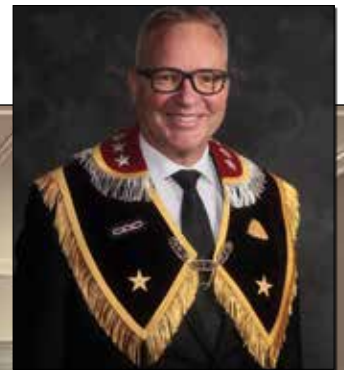
For å illustrere hva klonal hematopoese er, kan du tenke på benmargen som et epletre hvor hver grein lager epler. Normalt kommer eplene fra mange greiner. Ved klonal hematopoese blir én grein spesielt produktiv og lager veldig mange epler – altså mange hvite blodceller som ligner på hverandre.

Hvite blodceller med CHIP-mutasjoner er ofte mer aktive enn andre hvite blodceller, og de kan dytte kroppen i retning av et hjerteinfarkt. I min forskning prøver jeg å endre på dette. Takket være støtten fra dere jobber jeg med en medisin som kan roe ned disse aktive hvite blodcellene, så de ikke blir så hissig. Jeg undersøker hvordan medisinen påvirker oppførselen til de hvite blodcellene, og om den kan dempe de aggressive funksjonene som øker risikoen for hjerteinfarkt.

Denne typen forskning er viktig for å forstå hvordan vi best kan møte CHIP-mutasjoner hos mennesker, og for å gi pasienter bedre og mer målrettet behandling for å forebygge hjerteinfarkt. Tusen takk for støtten – forskningen vår er ikke mulig uten dere!

Smått kan være godt, når det som bæres er stort!

Av DSS Lars Erik Hermansen, OF Distrikt nr. 10 Innlandet

I januar hadde jeg gleden av å holde Instruksjon i Odd Fellow loge nr. 130 Eystir på Elverum, for 11 (ellevel!) møtende brødre. Møtet gjorde sterkt inntrykk på meg. Nettopp i en slik, forholdsvis liten forsamling kjentes det ekstra godt å dele ord om logesalens symboler, historie og kultur – og ikke minst å minne hverandre på passord og tegn som lett blir sjeldnere brukt når det er få gradpasseringer. Det var en aften som på en stillferdig, men tydelig måte viste hva Odd Fellow-arbeid egentlig handler om – langt utover medlemstall og kurver.

Denne og mange andre loger gjennomgår faser med få aktive medlemmer. Likevel opplevde jeg her en varme, alvor og vilje til å bære Ordenen videre som gjorde dypt inntrykk. Det slo meg hvor sterkt det taler når en liten flokk brødre likevel velger å møte trofast, holde formen, ivareta verdigheten og gjennomføre seremoniene med kvalitet. Da blir det tydelig at «smått» virkelig kan være godt – når innholdet er ekte, og hjertene er med.

Det var særlig sterkt å se spennvidden mellom generasjonene denne kvelden. Et chartermedlem på 94 år, med minner fra logens første tid, satt side om side med logens yngste – nåværende – Overmester på 48 år, som har fått tillit til å føre arven videre. I dette møtet mellom grunnlegger-generasjonen og dagens ledelse ble det klart for meg at en loges liv ikke først og fremst kan måles i antall medlemmer, men i den levende overføringen av verdier, ånd og ansvar fra generasjon til generasjon.

Under mitt vandrende foredrag som Instruksjon i logesalen fikk jeg anledning til å peke på hvordan historien og kulturen vår er innskrevet i symbolikken rundt oss. Når vi, selv som en liten flokk, lar oss tale til av symbolene, tar inn over oss deres etiske og åndelige innhold og forvalter tradisjonene med ærbødighet,

da blir logesalen et kraftrom. Der minner vi oss selv om at vi står i noe som er større enn oss selv – og at vi har et ansvar for å bære dette videre, også når vi er få.

Min erfaring fra Odd Fellow loge nr. 130 Eystir tror jeg kan være gjenkjennelig og nyttig for mange loger og embedskollegier som opplever nedgang i medlemstall eller lavere møtedeltakelse. Det er lett å miste motet når benkene blir glisne, og det er krevende å stå i ledelse når ressursene oppleves knappe. Men nettopp da blir noen ting ekstra viktige:

- Å holde fast ved form, verdighet og kvalitet i logearbeidet, selv om man er få.
- Å se og bruke styrken i det nære fellesskapet – at hver enkelt bror eller søster betyr mer, blir sett mer og kan bidra mer.
- Å ha blick for kontinuiteten: å løfte fram de eldre medlemmers erfaring og samtidig gi de yngre tillit og ansvar.
- Å la symbolikk og tradisjon ikke bare bli noe «vi gjør», men noe vi bevisst lar oss forme av – som et etisk og åndelig kart i en krevende tid.

Erfaringen fra Odd Fellow loge nr. 130 Eystir har styrket min overbevisning om at fremtiden for våre loger ikke avgjøres bare ved rekruttering, men i hvordan vi forvalter det vi allerede har fått. En liten loge som er trofast, sammensveiset og bevisst bærer sin egen arv og sitt ansvar, kan være et sterkt lys både i Ordenen og for hverandre. Når vi er få, ser og hører vi hverandre tydeligere, og hver enkelt bror eller søster får større mulighet til å bidra, vokse og sette sitt preg på fellesskapet. Og kanskje er det nettopp i slike faser, når vi er færre, at vi har en særlig mulighet til å bygge et bærekraftig grunnlag for vekst igjen?

Det jeg så og opplevde i Odd Fellow loge nr. 130 Eystir i januar, gir håp. Det viser at der tradisjonene holdes levende, symbolikken tas på alvor, og brødrene bærer hverandre – der har logen en reell fremtid. Stor honnør til Odd Fellow loge nr. 130 Eystirs embedskollegium og brødre, og andre loger i samme situasjon, som står last og brast med hverandre og holder fast ved troen på at logen skal bringes videre – til beste for både nåværende og kommende ordensmedlemmer.

Smått kan være godt, når det som bæres er stort!

Musikk

Av Solveig Kristiansen, Eks Kapellan i Rebekkaløge nr. 77 Malmfrid

Noter foto Pixabay

Musikk gir oss en glede som ikke kan erstattes med noe annet. Jorden vår er fylt med en tusenstemmet sang. Et levende vev av lyder som aldri tier helt.

På varmere kontinenter, når dagen trekker seg tilbake, fylles luften av sirissenes rene diskant. Det er som om natten har selv fått en stemme. Lyden er et glassklart ekko og minner oss om alt som er levende der ute i mørket.

Over Norges vidstrakte myrer løfter storspoven sine lange, melankolske fløyte-toner. Den maler himmelen med ensom skjønnhet. Tjeldens synger i fjæra i Nord-Norge; en enkel, skarp melodi: "det bit, det bit". Et rytmisk insisterende kall, som minner oss om alt som holder stand mot havet her i nord.

Alle disse lydene overalt på kloden som formidler noe, fra sender til mottaker.

Som knølhvalen utenfor kysten av Cap Verde, den synger lengre enn noe annet, gjennom vannet. Myke bølger av lyd som bærer hundrevis av kilometer. De lengste tonene vi vet om.

I timer varierer de melankolske sangene; fra de dypeste toner som buldrer fra dypet, til høye nesten gjennomsiktige toner som danser opp gjennom vannet i evig foranderlige former.

En strøm av skiftende lys og skygge i skiftende kombinasjoner.

Sanger strømmer fram fra under vann og brer seg ut over lange avstander.

Hvor fantastisk er det ikke å bo på en klode der det finnes sanger nede i havet.

I verdens skoger yrer et polyfont hav av lyd. Et myldrende varmt lydbilde der fugler, vind og trær vever en felles melodi som aldri tar slutt. En varm, evig symfoni.

Og bølgenes lyd mot sand og stein i det de treffer land. Et brus og en pust fra vann og vind i bevegelse.

Også vi mennesker har fra tidenes morgen samlet oss og laget lyd. Lyden fra trommer. Stemmene som med lyd forteller en historie: Om glede, om tap, om seire, om fest og dans. Lyd for nytte og til glede, - for å skape fellesskap.

Men hvorfor lager vi og liker vi musikk?

Forskeren Charles Darwin mente at dette var noe av det mest gåtefulle av menneskelige aktiviteter. Han skrev i "Descent of Man" i 1877 at siden

verken gleden over musikken eller kapasiteten til å skape musikalske toner er direkte til nytte med tanke på menneskets vanlige gjøremål. - Så må dette bli regnet blant de mer mystiske evnene mennesket har.

Årsaken til at vi mennesker lager musikk er gåtefull, men folk opplever at musikk er viktig. Gjennom livet vandrer musikken ved vår side - den starter som barndommens første rytmer og videre gjennom livets mange rom. Gjennom ungdommens storm og inn i voksenlivets mer stille strømmer. Musikken oppleves at den er der for oss, alltid der, alltid tilgjengelig. Musikk representerer glede, sorg og avslapning.

Leser man rytmiske dikt for barn, ser man at mange straks begynner kroppslig å rugge i takt med rytmen. I boken "Musikk og hjernen" skriver nevrologene Breian og Skeie om musikkens magiske kraft og fantastiske innvirkning på hjernen. Her skriver de: Når hjernen analyserer rytmer vi hører eller skal lage egne rytmer, brukes de samme motoriske systemene i hjernene som når vi skal lage kroppsbevegelse. Vår tendens til å røre kroppen i en rytme, mener de er en unik menneskelig egenskap.

Når vi hører en takt. Noen som går

ved siden av en, så faller man oftest automatisk inn i den takten. Vi synkroniserer oss til hverandre. Og når vi hører musikk så aktiviseres hele hjernen.

I tillegg får musikk de ulike delene av hjernen til å snakke sammen. Høyre og venstre hemisfære utveksler informasjon. Logikk og emosjoner.

Musikk stimulerer. Musikk åpner opp til en helhet. Den skaper liv. Setter i gang bevegelser i kropp og sinn.

Forskning tyder på at musikk kan være til lindring i sammenheng med en lang rekke med fysiske og psykiske problem.

Den kan dempe angst og depresjon, - distrahere fra fysisk smerte, - roe ned pasienter, - vekke opp til aktiviteter hos hjerneskadde og alzheimer pasienter.

Men musikk har også helsebringende effekt også for den som er forholdsvis frisk og rask.

En svensk stressforsker Tøres Theorell, har funnet at den som synger i kor blant annet får en økt produksjon av hormonet oxytosin. - Noe som er med på å dempe smerte. Sangerne ble roligere og mer avbalanserte. Okyksenopptak øket. Lungener og muskler blir stimulerte og

øker produksjonen av endorfiner og dopamin. Musikk skaper økt velvære og bedrer selvbildet. Et bedre innsalg på å bli med i ett av Odd Fellows kor, finnes vel ikke... Bli med og syng!

Musikk er viktig. Noe av det første spedbarna regerer på. Og noe av det siste hjernen gir reaksjon på hos reduserte, gamle mennesker.

Og musikk er en viktig del av våre møter i logesalen. At vi spiller et passende musikkstykke i logesalen, er det veldig mange som setter stor pris på.

- Musikk åpner et rom i rommet. Lytter man til musikk, kan man falle mer inn i seg selv, fordøye visdom og tekster som er formidlet. Gi rom til å få dypere pust. Åpne inn til noe som man kan slappe av inn i. - Og falle til ro inn i.

For musikk er mer enn underholdning; det er en grunnleggende del av det å være menneske. Den gir mening, skaper skjønnhet i kaos, holder oss levende i følelsene våre og minner oss på at vi ikke er alene her i verden. Uten musikk ville livet mangle en av sine varmeste, mest helende og forbindene stemmer..

benzahodnar-oboe-Image by Jan Bednár from Pixabay

Jeg vil avslutte med et dikt fra Rolf Jacobsen fra diktsamlingen "Vrimmel" fra 1970

DE STORE SYMFONISERS TID

*"De stor symfoniers tid er over.
De store følelser er over.
Vi har små følelser nå, små symfonier.*

*Men likevel, når jeg hører en fiolin alene i et rom,
er det som om verden holder pusten.*

*Eller et piano som spiller langsomt og forsiktig,
som om det var redd for å vekke noe.*

*Det er musikkens indre verden vi lytter til da,
ikke applausen, ikke salen,
- bare det stille rommet innenfor tonene ..."*

Kryssord

Det er en løsningssetning i hvert kryssord som kan sendes inn for premiering.

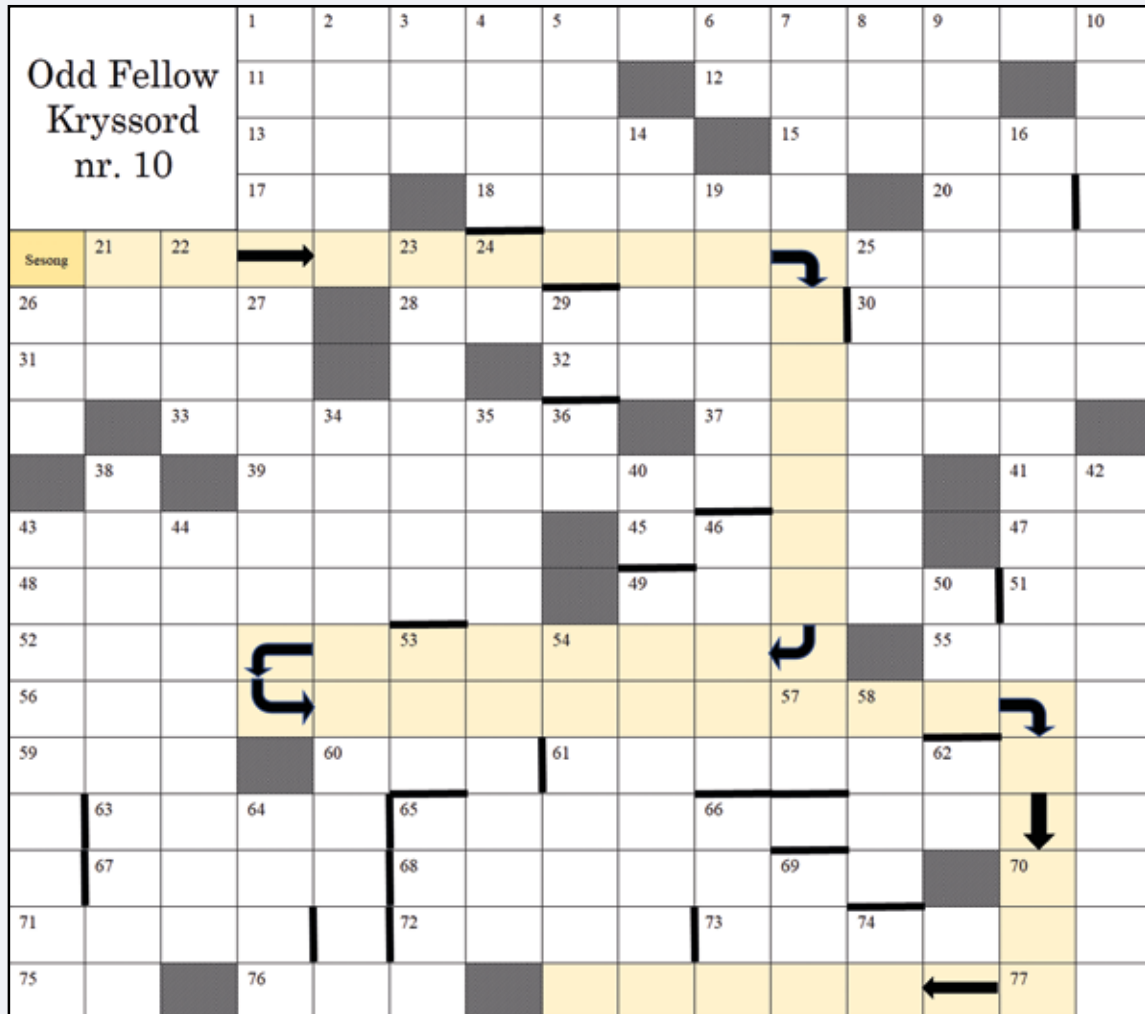
Premiering: Blant riktige løsningssetning trekkes ut en vinner. Premien er en ODD FELLOW PENN.

Vinner trekkes 1. juni 2026.
Løsning sendes redaktor@oddfellow.no

		1 A	M	2 B	U	3 L	4 A	5 N	6 S	E	7 B	8 I	9 L	
		10 M		11 I	12 S	O	L	A	T		13 O	S	E	
		I	14 H	↩	E	R	T	S	Ø	15 S	↩	16 S	S	
		17 K	O	O	P	E	R	A	T	I	V	E	T	
Hvem er vi?	↩	18 V	18 K	A	R	G		19 T	U	R	T	20 T	A	E
21 V	↩	I	E	D	E	↓	22 S	T	I	23 E	E	R	↑	24 G
E	↓	25 H	O	B	B	Y	A	S	T	R	O	N	O	26 M
	27 E	28 H			R	29 R	30 U	T	H		31 N	E	L	A
32 E	R	33 A	34 A	35 B	Ø	36 E	L	I		37 K	38 O	D	A	K
S	↓	39 V	A	N	D	R	E	S	40 T	J	E	R	N	E
A	41 E	42 F		43 P	R	E	I	K	44 R	E	N	O	H	
45 U	N	I	46 O	47 N	E	N	48 L	E	E	M		↑	49 Ø	50 K
	↩	A	L	T	51 R	52 U	I	53 S	T	I	S	54 K	55 Y	L
56 I	57 S	T		58 B	A	N	G	K	O	K		59 Ø	D	E
60 S	K		61 B	62 A	R	S	E	L	P	E	63 N	G	E	R
64 B	O	65 U	L	L	E	E		I	66 P	R	I	E	N	67 E
68 R	E	K	E	K	69 A	B	70 A	71 R	E	E	N		72 E	I
73 E	N	E	74 K	E	N		75 G	U	N	N	A	R		R

VINNEREN AV KRYSSORD NR 4/2025 ER:
Odd Pareli Olsen, Skjåkvegen 594, 2690 Skjåk

VANNRETT

1. Lederne
11. Fillipinsk by
12. Patr. Jakob's sønn
13. Nikolajev's kone
15. Armbind
18. Avhendet
17. Lofte
20. Vokaler
25. Kvinnenavn
26. En Mona
28. Angav
30. Gress
31. Leirplass (bib.)
32. Gapende
33. Dyr
37. Muse
39. Spreng
41. Ujevn
43. Asiat
45. Kvinnenavn
47. Pronomen

LODDRETT

48. Reklamere
49. Maile
51. Nyn. pronomen
52. Tykk
55. Spise
56. Feil (IT begrep)
59. Tallord (svensk)
60. Slekt
61. Utrolig vakker
63. Edelstein
65. Sjødyrene
67. Preposisjon
68. Notere
70. Televisjon (omv.)
71. Fryse
72. Avtar
73. Tåre
75. Renn!
76. Ny
77. Tone

LODDRETT

1. Nes
2. Norsk by
3. Kvinnenavn
4. Gavmild
5. Avgud
6. Skolenes Landsforbund
7. Nese for
8. Kvinnenavn
9. Del av Ordenen
10. Flott
14. Dikt
16. Løsning
19. Seremonier
21. Ønsker
22. Frossent (svensk)
23. Memoer
24. Politisk parti
25. Innretning
26. Spill
27. Forbindelsen (kjem.)
29. En gammel Volvo

LODDRETT

34. Landskapene
35. Gullsmedene
36. Organisasjon
38. Afrikansk
40. Like
42. Altruisme
43. Spiseri
44. Grunnstoff
46. Påstand
49. Forsegle
50. Vokalen
53. Vokalen
54. Artium
57. Hulmål (fork.)
58. Sted i Pyreneene
62. Husdyr
64. By i Jemen
65. Liten båt
66. Bakst
69. Husdyr
74. Esel fra film

Kryssord laget av br. Kjell Inge Malde

Da er vi tilbake i Odd Fellow Gården

Smalt slips
med kjedeledd
kr 213,-

Sjal/skerf
i 100% Viskose
kr 541,-

Penn i etui
kr 187,-

Mansjettknapper
kr 1435,-
pr. par

Skjorteknapper
kr 1390,-
pr. par

Drammeglass
m/kjedeledd (9cl)
kr 343,-

Caps
med kjedeledd
Stilig caps
med broderte kjedeledd
Kr 239,-

Odd Fellow Utstyr

Vi har alt du trenger - og mye mer

S K R Å B L I K K

Noen tanker og betraktninger rundt valg av musikk i et logemøte

av Lillian Novik Nilsen

Jeg hadde en selsom opplevelse i et logemøte i januar som ikke helt slipper taket.

Det handler om valget av musikk.

Etter at logene/musikkansvarlig nå står rimelig fritt i valg av musikk i møtene kan man oppleve mangt og meget, og ikke alt klinger like godt i ørene hos alle søstrene.

I Odd Fellow Ordenen snakkes det ofte om «å endre for å bevare», men vi må være våkne for hva vi endrer. For hva skjer med oss når hverdagen ikke bare banker på døren, men tar plass «ved orgelet» i logesalen?

Når den høytidelige musikken – den som skal «strekke en himmel over våre tanker» – byttes ut med populærmusikk?

I nevnte logemøte ble Halvdan Sivertsens «Hver gang vi møtes» benyttet som inngangsmusikk. Ikke et vondt ord om Halvdan og hans musikk, men jeg følte meg umiddelbart hensatt til Aspmyra fotballstadion der fremføring av denne sangen er en lokal tradisjon hos Bodø Glimt-supperne.

Refrenget «Hver gang vi møtes, har vi det bra. Vi er venner for livet, såne er gode å ha» brukes for å beskrive samholdet blant supporterne. En strålende tekst som gjerne benyttes blant venner i festlige, uformelle sammenkomster. Etter mitt skjønn milevis fra det jeg forventer avspilt i logesalen.

Høytidelig musikk er logesalens usynlige arkitektur. Den bygger en katedral av stillhet og refleksjon rundt oss. Slik musikk fungerer som en markør som skiller logesalen fra verden utenfor.

Når så «Pengegaloppen» med Vidar Sandbeck - i forkant av fremlegging av logens regnskap - fyller rommet, rives katedralen ned og erstattes av en «markeds plass».

Jeg trodde ikke mine egne ører, og den visa er lang; hele 3 minutter!

Noen fristes til å trampe takten, andre ler, hvis man ikke som jeg, mistet haka ned på brystet. Øyeblikkelig blir man påminnet alt det vi kom hit for å legge bak oss: jaget, maset, det materielle og det hverdagslige.

Jeg tenker at når tradisjonell, høytidelig musikk byttes ut med populærmusikk skjer det en fundamental endring i det rituelle rommet som logesalen symboliserer.

Den psykologiske effekten dette har på søstrene kan på mange måter beskrives som tap av den «sakrale» terskel-en. Risikoen er at den usynlige muren mellom hverdag og høytid rives ned, og søstrene inviteres mentalt tilbake til stua, radioen og det trivielle, i stedet for å bli løftet opp til refleksjon.

Neste musikalske innslag var Terje Nilsen som sang «Mjelle». En vakker sang, men kanskje ikke i logesalen.

Så var møtet over, og søstrene ble ført ut til samme musikk som inngangsmusikken.

Forskjellen denne gangen var at søstrene sang med av full hals.

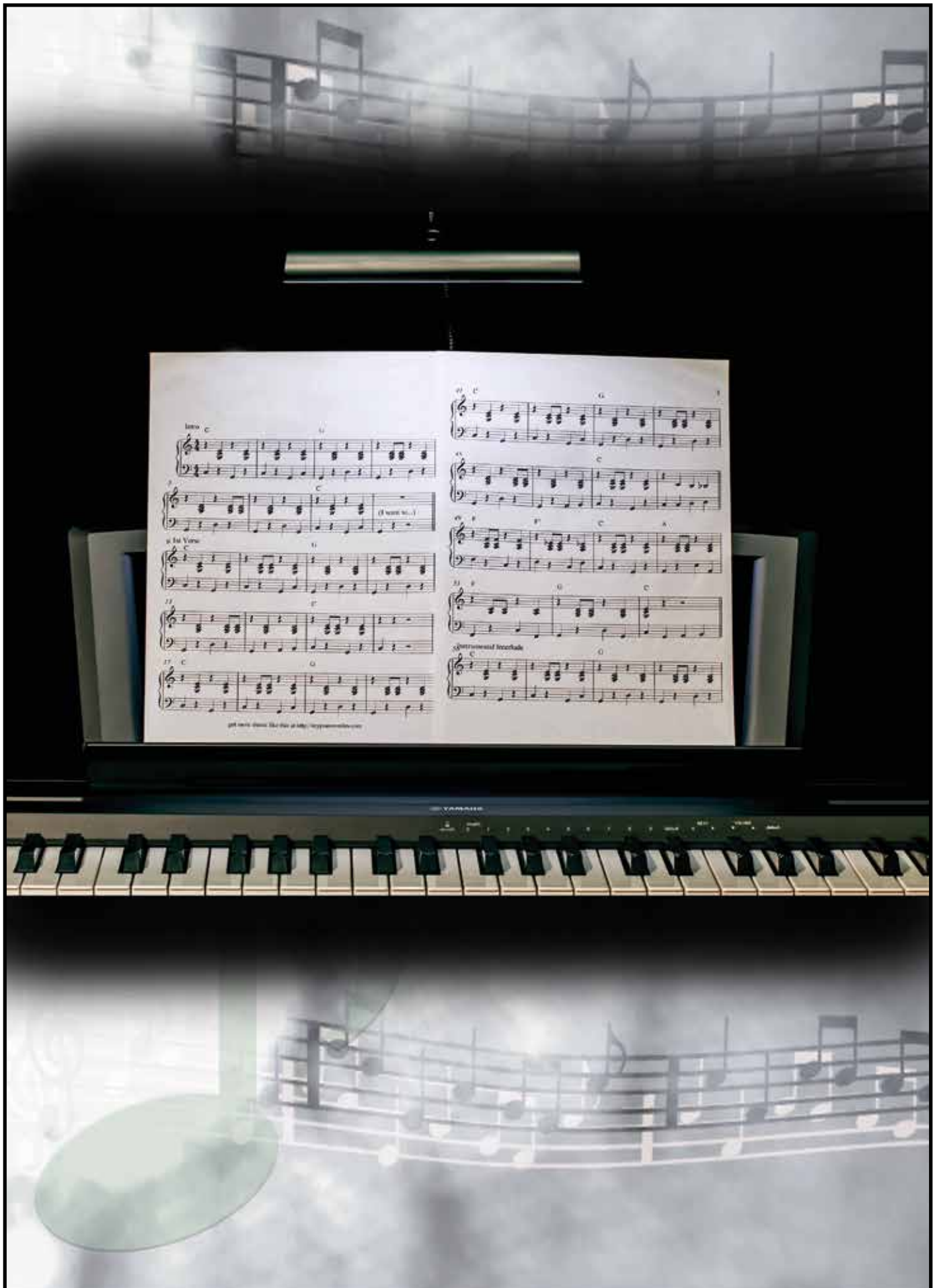
En skjellsettende og nesten surrealistisk opplevelse.

Hvis høytiden i logesalen skal overleve, må vi sørge for å beholde støyen utenfor.

Vi må verne om den tonen som tvinger oss til å lytte innover, i stedet for den som inviterer oss til å nynne med. Hvis logesalen blir lik hverdagen, hvor skal vi da gå for å finne det som er større enn hverdagen?

Musikken i logesalen skal gi oss innsikt og refleksjon – ikke underholdning.

Når populærmusikk overtar for høytidelig musikk, har hverdagen ikke bare funnet veien inn i logesalen – den har overtatt «dirigentpinnen». Da endrer vi ikke for å bevare, men vi endrer for å bli lik alt annet.

Tid for å oppgradere lyset i logesalen?

FØR

ETTER

Flott lys / Enkelt å styre både lys, musikk og mikrofoner.

Egenutviklet PC-basert program spesielt for loger. Lys, musikk og mikrofoner styres enkelt fra en touch-skjerm.

Alle "scener" programmeres på forhånd, slik at det blir enkelt å styre lys og musikk.

Kan styre alt av lys, spotter (faste eller styrbare), sinnbilder, altseende øye, stjernem Himmel, mikrofoner ...
Kort sagt: Alt som går på strøm.

Leverer også det dere trenger av mikrofoner, teleslynge, for sterkere og høyttalere.

Ta kontakt for mer info:
www.bergeslysoglyd.no
Epost: lysoglyd@famberge.net

Tlf. 406 07 939

BERGES
Lys og Lyd AS

Herold i Odd Fellow loge 40 Vern

Vi lager merker og emblemer i sølv og emalje.
Alt lages for hånd på verkstedet, hvor norsk håndverk og kvalitet står i fokus.

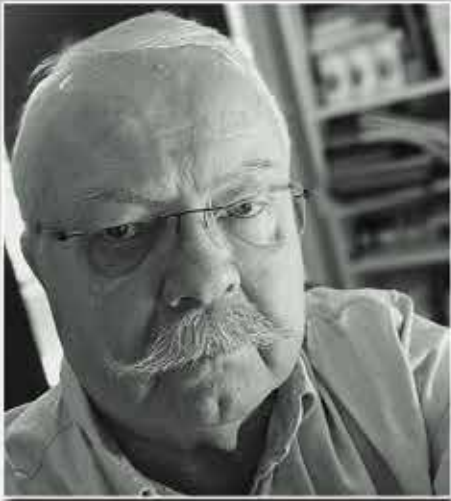
Ta kontakt for mer info:
Tlf: 22 17 50 50
Email: opro@opro.no
www.emaljesmykker.no

Opro
Norske emaljesmykker

Siden 1976

REDAKTØRENS

HJØRNE

Storlogemøte – forberedelser

Kanselliet og Storlogens kollegium har nå forberedt sakslisten til Storlogemøte på Sundvolden Hotel i juni. Det inneholder både forslag til endringer av lovverket, ritualer og ikke minst til valg av ledelse av Ordenen for de neste 4 årene.

Nominasjonsnevnden i Storlogen har gjennom 4 år jobbet med nominasjonen. De har vært tilstede på samtlige av Storembdsmannsmøtene. De har deltatt på Symposiumet i regi av NOFA og har så presentert et forslag til valg som de mener tjener Ordenen for perioden 2026-2030. Det er all grunn til å berømme Nominasjonsnevnden for grundig og tillitsfullt arbeid.

I alle organisasjoner vil det være delte meninger om hvem som egner seg til lederskap. Så også hos oss. Og heldigvis er det slik at forslag til andre kandidater kan fremmes og begrunnes. Det er en solid prosess. Forslagene fremmes gjennom Distriktsrådet. Frist for å komme med forslag var 1.mars.

Det er helt legitimt å komme med forslag til andre kandidater enn de Nominasjonsnevnden har foreslått. Men alle delegater til Storlogemøtet bør være bevisst på hvorfor motkandidater foreslås og i hvilken hensikt. Når man ser at forslagene tar form som kampanjer, beveger vi oss utover det som er Ordenen verdig.

Jeg tillater meg å sitere fra Ritualet for tildeling av Storlogegraden:

- Storlogens avgjørelser skal alltid tjene det heles beste, og ikke alene den enkeltes velferd. Deres medvirkning i dette må derfor være basert på inderlig og sann overbevisning, og under ingen omstendighet være påvirket av personlige hensyn eller interesser, og dere må etterstrebe å være ubetinget objektive.

Det er en klar tale om objektivitet i de valg som hver enkelt delegat gir i Storlogemøtet.

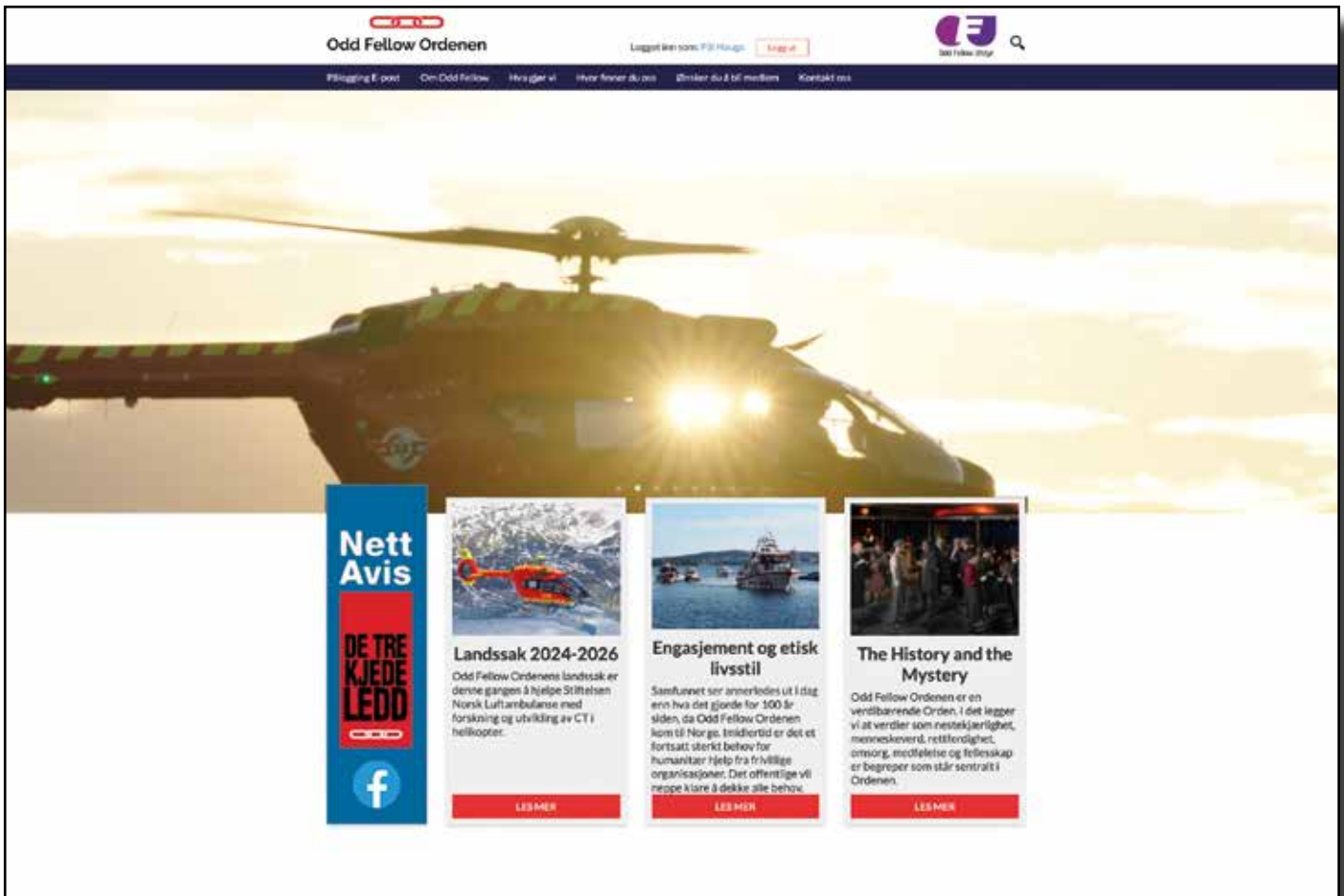
I den norske jurisdiksjonen er vi heldigvis forskånet for gammeldags tenking om en sjef og en mening. Enevelde tid er forbi. Alle har lik rett til å si sin mening og stemme i forhold til overbevisning til Ordenens beste. Det er et viktig prinsipp som vi må verne om. Høre argumentene og så ta beslutning.

Et embedskollegium må fungere godt sammen for at organisasjonen skal bringes framover. Kollegiet må sette retning og jobbe enhetlig for å nå de målsetninger som kommuniseres. Samtidig må ledelsen ha et øre til hva grasrota har av meninger og utfordringer. Uten et godt øre til grasrota, vil ledelse bli noe som ikke vedgår den enkelte. Og i vår Orden, må ledelsen delta og stå sammen med logene, leirene og distriktene.

Ønsker alle delegater til Storlogemøte lykke til.

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Dag-Runar Pedersen
redaktør

Odd Fellow Ordenen

Lagget inn som Pål Haugs

Logg inn som Pål Haugs

Logg ut

Registrering E-post Om Odd Fellowen Hva gjør vi Hvor finner du oss Bli med til å bli medlem Kontakt oss

Nett Avis

DE TRE KJEDELEDD

Landssak 2024-2026

Odd Fellow Ordenens landssak er denne gangen å hjelpe Stiftelsen Norsk Luftambulans med forskning og utvikling av CT i helikopter.

Engasjement og etisk livsstil

Samfunnet ser annerledes ut i dag enn hva det gjorde for 100 år siden, da Odd Fellow Ordenen kom til Norge. I tillegg er det et fortsatt sterkt behov for humanitær hjelp fra frivillige organisasjoner. Det offentlige vil neppe klare å dekke alle behov.

The History and the Mystery

Odd Fellow Ordenen er en verdensomspennende Orden, i det legger vi at verdier som nestekjærlighet, menneskeverd, rettferdighet, omsorg, medfølgs og fellesskap er begreper som står sentralt i Ordenen.

LES MER

LES MER

LES MER

MEDIAINFORMASJON:

De Tre Kjedeledd er Odd Fellow Ordenens medlemsblad og sendes til medlemmene 4 ganger pr. år. Antall blader som blir distribuert er 17.000. 2 ganger årlig og elektronisk 2 ganger årlig. Magasin nr 1 og 3 er elektronisk, mens 2 og 4 distribueres i print. Det er dokumentert at bladet også leses av familiemedlemmer, venner og bekjente, slik at den effektive målgruppen er ca. 50.000 lesere. Lesergruppen utgjør en attraktiv og kjøpesterk målgruppe, med en lav risikoprofil.

Priser og formater (netto):

Tekstsideannonser (bredde x høyde, mål i mm)

1/1 side utfallende	(216x303)	12.600,-
satsformat	(186x256)	12.600,-
1/2 side stående	(90x186)	7.800,-
liggende	(186x125)	7.800,-
1/4 side stående	(90x125)	4.500,-
liggende	(186x 56)	4.500,-

Annonsematerialet kan leveres som manus og fotos, de må være høyoppløslige.

Leveres annonsen som ferdig materiell må PDF være høyoppløslig og EPS-format i 300 dpi.

Merverdiavgift: De Tre Kjedeledd er fritatt for mva.

Utgivelsesplan 2026

UTGAVE	MATR.FRIST	UTGIVELSE
NR. 2:	29. mai	26. juni (Print)
NR. 3:	18. september	2. oktober (Elektronisk)
NR. 4:	6. november	4. desember (Print)

Opplag: 17.000 eks
Format: 210 x 297 mm

Ansvarlig utgiver:

Odd Fellow Ordenen
Postboks 1661 Vika
0120 OSLO
Besøksadresse: Stortingsgaten 28
Org nr 871 435 162
Telefon: 22 83 92 40
epost: odd.fellow@oddfellow.no

Redaksjonen:

Redaktør: Dag-Runar Pedersen
Epost: redaktor@oddfellow.no
Redaksjonssekretær: Knut Aslak Wickmann
Layout: Pål Haugs
Trykk: Pantzerprint AS
Distribusjon: Directhouse AS

Eit steg i lyset

I kveld står vi samla –
ikkje berre som brør,
men som bærarar av ei lys
som har vandret gjennom tid,
gjennom prøvingar,
gjennom stillheit og ord.

Gradspassing –
eit steg vidare,
eit lyft i innsikt,
eit ansvar i hjartet.

Dette er ikkje berre ei seremoni,
men ei stadfesting:
på tillit, på vilje,
på det som bur i dykk
og det vi ser i dykk.

Vi feirar ikkje berre det som er oppnådd,
men det som skal vekse –
i tanke, i handling,
i det stille nærvaret
som gjør en bror til en
livsvakt.

Arvid Evanger
stille men sterk

